LAPIN YMPÄRISTÖKESKUS

YMPÄRISTÖLUPAPÄÄTÖS 11/2005

Annettu julkipanon jälkeen 24.5.2005
1395Y0044-121

ASIA

Päätös ympäristönsuojelulain 35 §:n mukaisesta hakemuksesta, joka koskee **Kolarin Lapiokuusikon jäteaseman** toiminnan jatkamista enintään 31.10.2007 saakka, kaatopaikan sulkemista, siirtokuormausaseman rakentamista ja pilaantuneiden maiden käsittelyalueen toiminnan jatkamista.

LUVAN HAKIJA

Kolarin kunta
Isopalontie 2
95 900 Kolari

Yhteyshenkilö Kullervo Lauri

TOIMINTA JA SEN SIJAINTI

Ympäristölupahakemus koskee Lapiokuusikon jäteasemaa, joka sijaitsee Kolarin kuntakeskuksesta noin 5 km itään määräalalla tilasta Kolarin valtionmaa RN:o 273-893-11-11. Määräalan omistaa Kolarin kunta. Kaatopaikalla vastaanotetaan ja loppusijoitetaan tavanomaista jätettä sekä välivarastoidaan ja edelleen toimitetaan SE- romua, romuajoneuvoja, kierrätyslasia, muovia ja pienmetalleja. Lisäksi kaatopaikalla on pilaantuneen maan käsittelyalue sekä jätevesilietteiden kompostointialue.

LUVAN HAKEMISEN PERUSTE

Ympäristönsuojelulain 4. luvun 28 §:n 2 momentin kohdan 4 sekä ympäristönsuojeluasetuksen 1. luvun 1 §:n 3 momentin perusteella kyseisellä toiminnalla tulee olla ympäristö-lupa.

LUPAVIRANOMAISEN TOIMIVALTA

Ympäristönsuojeluasetuksen 2. luvun 6 §:n 1 momentin 12 a) kohdan perusteella kaatopaikkaa koskeva lupahakemus käsitellään alueellisessa ympäristökeskuksessa.

ASIAN VIREILLETULO

Ympäristölupahakemus on tullut vireille 13.12.2002.

TOIMINTAA KOSKEVAT LUVAT, SOPIMUKSET JA ALUEEN KAAVOITUSTILANNE

Lapin ympäristökeskus on myöntänyt 3.4.1995 Lapiokuusikon jäteasemalle ympäristöluvan.

Lapin ympäristökeskus on hyväksynyt 7.7.1995 Lapiokuusikon jäteaseman vesistö- ja pohjavesivaikutusten tarkkailuohjelman.

Alueelle ei ole laadittu oikeusvaikutteista asema-/yleiskaavaa. Seutukaavassa alue on merkitty maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (M).

LAPIN YMPÄRISTÖKESKUS	POSTIOSOITE: PL 8060 96101 ROVANIEMI	OSOITE: Hallituskatu 5 96100 ROVANIEMI	PUHELIN: Vaihde (016) 329 4111	FAKSI: (016) 310 340	INTERNET- JA SÄHKÖPOSTIOSOITE: www.ymparisto.fi/lap/lap.htm kirjaamo_lap@ymparisto.fi

Muut kiinteistöllä sijaitsevat laitokset ja toiminnat

Kiinteistöllä ei ole muita laitoksia eikä muuta toimintaa.

Lähimmät häiriintyvät kohteet

Lähin asutus sijaitsee noin 3,5 kilometrin etäisyydellä kaatopaikasta.

KAATOPAIKKA-ALUEEN YMPÄRISTÖ

Hydrologiset tiedot

Kaatopaikkavedet kulkeutuvat metsäojien kautta Lompolojokeen ja edelleen Muoniojokeen noin 10 km:n päässä laskuojan suusta. Purkukohta on Kolarin taajaman alapuolella. Lompolojoen valuma-alueen pinta-ala laskukohdassa Muoniojokeen on 155,81 km^2. Heinäojan ja Iso-Kurkkionojan valuma-aluetta on voimaperäisesti ojitettu. Ojien luonnollisia uomia on myös muutettu ja oikaistu. Vaikutusalueella ei ole asutusta. Tervavuoman turvetuotantoalue sijaitsee jäteaseman eteläpuolella, ja sen kuivatusvedet kulkeutuvat samoihin ojastoihin kuin jäteasemalta lähtevät vedet. Ennen purkautumistaan Muoniojokeen kaatopaikkavedet laimenevat suuriin vesimääriin.

Maaperä- ja pohjavesiolosuhteet

Jäteasema on perustettu kantavalle kivennäismaapohjalle. Sijaintialueella kallioperää verhoaa paksuhko, loivasti kumpuileva moreeni, jonka painanteissa ollut ohut turvekerros on rakennetuilla alueilla poistettu. Moreenipeite koostuu kahdesta erityyppisestä kerroksesta. Maan pintaosassa on väriltään ruskea, löyhähkö tai keskitiivis vähäkivinen hiekkamoreeni, jonka vedenläpäisevyyskerroin on laboratoriotutkimusten perusteella suuruusluokkaa 1,45 x 10^{-8} m/s. Tämän alapuolella on väriltään tumma, tiivis-keskitiivis normaalikivinen silttinen hiekkamoreeni, jonka vedenläpäisevyyskerroin on laboratoriotutkimusten mukaan luokkaa 1,95 x 10^{-9} m/s.

Pohjavesipinta on täyttöalueella keskimäärin 1 m pohjatason alapuolella. Pohjaveden päävirtaussuunta on etelään.

ILMOITETTU TOIMINTA

Yleistä

Kolarin kunnan Lapiokuusikon jäteasema on otettu käyttöön v. 1997. Se sijaitsee Kolarin taajamasta noin 5 km itään metsäisten suoalueiden keskellä. Jäteasema on ns. tavanomaisen jätteen kaatopaikka, jossa voidaan ottaa vastaan ja käsitellä asumisessa, maa- ja metsätaloudessa syntyneitä kotitalous- ja työpaikkajätteitä, erilliskerättyjä hyötyjätteitä, rakennus- ja teollisuusjätettä sekä ylijäämämaata. Jäteasemalla voidaan vastaanottaa myös erityis- ja ongelmajätteitä. Jäteasemalle tuodaan talousjätteitä Kolarin lisäksi myös Ruotsista Pajalan kunnasta (7 000 as.).

Lapiokuusikon jäteaseman voimassa oleva ympäristölupa on annettu 3.4.1995. Kolarin kunta on hakenut kaatopaikalle uutta lupaa vuoden 2002 lopussa. Lupahakemuksen yhteydessä on laadittu suunnitelma jäteaseman toiminnan jatkamisesta ja laajentamisesta. Sittemmin kunta on päättänyt sulkea nykyisen kaatopaikan ja jatkaa toimintaa siirtokuormausasemana. Sitä minne jätteet sulkemisen jälkeen viedään ei ole ratkaistu. Mahdollisia sijoituspaikkoja ovat Napariirin Residuum Oy:n suunnitteilla oleva Kuusiselän jätteenkäsittelyalue Rovaniemellä tai Perämeren jätehuolto Oy:n Tornion Riukkajängän jätteenkäsittelyalue, jonka rakennussuunnittelu on aloitettu keväällä 2004. Oulun Jätehuollon alueella on vireillä mm. jätteen energiakäyttöön liittyvä polttolaitoshanke.
Taulukko 1. Lapiokuusikon jäteasemalle tuleva jätevirta vuonna 2003

Jätelaji	Jätenimike	Kok.paino (t/a)
Asumisvesien lietteet	19 08 05	65,00
Rakennusjäte	17 09 04	977,00
Yhdyskuntajäte, Pajala	20 03 01	1197,00
Yhdyskuntajäte, muulla tavoin toimitettu	20 03 01	41,00
Yhdyskuntajäte, siirtola-va	20 03 01	428,00
Kiinteä yhdyskuntajäte, tiivistetty	20 03 01	946,00
Sakokaivoliete	20 03 04	212,00

Taulukko 2. Lapiokuusikon jäteasemalta lähtevä jätevirta vuonna 2003

Jätelaji	Jätenimike	Kok.paino (t/a)
Palava aerosoli	15 01 11	0,04
SE-romu	20 01 23	0,02
Paristot/pienakut	20 01 33	0,37
Loisteputket	20 01 21	0,12
Lyijyakut	16 06 01	8,69
Öljyt, rasvat	20 01 26	4,08
Lääkkeet	20 01 32	0,16
Liuottimet	20 01 13	0,96
Maalit	20 01 27	1,41

Taulukko 3. Lapiokuusikon jäteasemalla varastoidut jätteet vuonna 2003

Jätelaji	Jätenimike	Kok.paino (t/a)
SE-romu	20 01 23	6,00
Puujäte	17 02 01	4,00
Maaperän kunnostus	19 13 02	50,00
Muovi	20 01 39	0,50
Romuajoneuvot	16 01 04	5,00
Metalli	20 01 40	9,00

JÄTEASEMAN NYKYTILA

Kaatopaikkatoiminnot

Alueelle suunnitellut toiminnot tilavarauksineen ja suunnitelman toteutuminen ilmenee oheisesta luettelosta.

Taulukko 4. Eri toimintojen rakentamissuunnitelman mukaiset tilavaraukset ja toteutuneet pinta-alat:

Toiminta	Tilavaraus m^2	Rakennettu alue m^2
Opastus		1 000
Vastaanotto- ja hyötyjätealue sosiaalitila /toimisto, pysäköinti	3 600	1 400
Romualue	3 500	2 000
Öljyjätealue	2 500	1 000
Varastoalue konesuoja, jäteautojen pesu-aluevaraus	2 500	300
Rakennusjätealue	2 800	1 000
Noutopiha	2 000	
Piharoskat, risut	2 200	1 600
Lietteenkäsittely	9 000	
Kompostointialue seosainevarasto, kompos-tointikenttä	8 000	yht. 3 000
Suotovesien käsittelyalue	4,0 ha	3 000
Erityisjätealue, tilavaraus asbesti yms.	4 800	
Täyttöalue	12 ha	noin 1 ha
Ylijäämämaat, kivet, kannot betonilohkareet		4 000
Reservialue	5 500	

Vastaanotettujen jätteiden määrä

Jäteasemalla vastaanotetaan yhdyskuntajätettä, rakennusjätettä, ylijäämämaata, kotitalouksien ongelma- ja öljyjätteitä, hyötyjätteitä, lietteitä sekä erityisjätettä (teurasjäte ja asbesti). Pajalan jätekuomat punnitaan ennen asemalle tuontia vaaka-asemalla, joka sijaitsee Pajalan kirkonkylässä.

Vuonna 2003 asemalla on otettu vastaan yhdyskuntajätettä 2612 t, josta Pajalan kunnan osuus on noin 1 200 t, sekä rakennus- ja purkujätettä Kolarista 977 t. Alueella on vuosittain myös välivarastoitu ongelma- ja hyötyjätettä ja kompostoitu kuivattua jätevesilietettä ja puhdistamolietettä.

Jätteiden vastaanotto ja käsittelyalueet

Jätteet sijoitetaan niitä varten varatuille alueille. Ongelma- ja öljyjätteen vastaanottoalueella on tiivispohjainen salaojitettu (HDPE-muovi 0,75 mm) 700 m^2 kenttä nestemäisten ja kiinteiden öljyjätteiden varastoimiseksi ja käsittelemiseksi. Alueella on maanalainen säiliö jäteöljylle (5 m^3) sekä maanalainen lämmitettävä, eristetty säiliö öljyvesiseoksille (7 m^3). Kentällä varastoidaan myös öljyvesiemulsioita omissa astioissa ja tynnyreissä. Öljyvesisäiliöstä sekä kentältä erottuva vesi johdetaan hiekanerotuskaivon kautta öljyerotuskaivoon ja edelleen kaatopaikan ympärysojaan. Erotuskaivon pinnalle kertyvä öljyvesiseos toimitetaan luvanvaraiseen vastaanottopaikkaan. Sekä öljynerotuskaivo että öljyvesiseossäiliö on tyhjennetty kolme kertaa vuodessa. Vastaanottoalueen pintavalumavedet johdetaan tarkkailukaivon kautta ympärysojaan. Öljypitoiset jätteet, joiden öljypitoisuus on suurempi kuin 2 % valutetaan valutuskentällä. Kun öljyä ei enää irtoa, seos siirretään kompostointialueelle kompostoitavaksi tai käytetään täyttöalueella peitemaana (öljypitoisuus alle 2%). Öljyjätealue on aidattu. Ongelmajätteet otetaan pääsääntöisesti vastaan paloasemalla, jossa niitä varten on varastokontti.

Hyötyjätealueelle on rakennettu puinen varastokatos erilliskerätylle hyötyjätteelle; muovijätteelle, metalliromulle, värilliselle ja kirkkaalle lasille ja metallille. Alueelle on sijoitettu säiliöt omatoimisesti tuodulle jätepaperille (2x 6m^3), pahville (6m^3) ja lasille (6m^3) sekä lava arvometallille (6m^3).

Sekalainen rakennusjäte, joka ei kelpaa hyötykäyttöön, läjitetään täyttöalueelle. Kivet, isot betonilohkareet yms. puhdas materiaali, joka vaikeuttaa jätteen tiivistämistä, sijoitetaan omalle alueelle täyttöalueen ulkopuolelle. Ylijäämämaat käytetään peitemaana tai läjitetään täyttöalueelle.

Isokokoiset jäte-esineet**,** kodinkoneromu, ja romuautot yms. välivarastoidaan romualueella odottamaan jatkokuljetusta romunkerääjille tai muuta hyötykäyttöä. Alueella on kestopäällystetty 100 m^2 kenttä, jolta pintavalumavedet johdetaan öljynerotuskaivon kautta kaatopaikan ympärysojaan.

Teurasjätteet haudataan täyttöalueelle kaivettuihin kuoppiin ja peitetään välittömästi. Asbestijätteet haudataan erityisjätealueelle.

Umpi- ja sakokaivolietteet on otettu vastaan teräsbetoniseen lietesäiliöön (300 m^3) ja käsitelty ajoittain BIOCLEAN- lietteenkäsittelyperävaunussa. Lietteenkäsittelyn rejektivedet on johdettu salaojitettuun maa-altaaseen. Nestemäisten lietteiden vastaanotto ja käsittely on lopetettu v. 2004 lukuun ottamatta rasvanerotuskaivojen lietteitä, jotka on varastoitu lietesäiliöön.

Kolarin kirkonkylän jätevedenpuhdistamon kuivattu puhdistamoliete käsitellään murskesorapintaisella kompostointialueella, jossa se kompostoidaan turpeeseen sekoitettuna.

Yhdyskuntajäte läjitetään täyttöalueelle, joka on perustettu leikatulle tasatulle moreenimaapohjalle. Täyttöalueen pohjalla on salaojat (Tupla 117/100), jotka on asennettu 0,5 % kaltevuuteen 50 m välein ja ympäröity salaojasoralla. Rakennetun täyttöalueen pinta-ala on noin 10 ha.

Tekniset toiminnot

Jäteasemalle on rakennettu tulotie metsäautotieltä, jota on parannettu jäteaseman liikenteen vaatimusten mukaisesti. Tie on valaistu, samoin alueen sisäinen tiestö (vastaanottoalue, hyötyjäte- ja romualue sekä lieteallasalue) sekä täyttöalueelle vievä tie. Kaatopaikka-alueen tiet on rakennettu tasatulle maapohjalle. Tiet ovat murskesorapintaisia .Vastaanottoalueelle on rakennettu toimistotila, joka on sähköistetty (lämmitys ja valaistus). Jätevedet johdetaan sakokaivon kautta jäteaseman pintakuivatusojaan. Vedenhankintaa varten on alueelle rakennettu vesijohto.

Kaatopaikkavesien käsittelystä lähtevien vesien tarkkailua varten on turvesuodatusaltaan purkuojaan rakennettu mittapatokaivo.

Jätteen levittämiseen ja tiivistämiseen käytetään sorkkajyrää (Tana 27 t). Kaatopaikkakone säilytetään jäteaseman varastoalueella. Kaatopaikan ympärille on tulotien puolelle rakennettu teräsverkkoaita, jossa lukittava portti. Myös öljyjätteiden käsittelyalue on aidattu. Alueella on kameravalvonta.

Lietteiden käsittely

Kaatopaikalla kompostoidaan jätevedenpuhdistamolta tuotua kuivattua puhdistamolietettä murskesorapintaisella kentällä.

Suoto- ja pintavalumavesien johtaminen ja käsittely

Täyttöalueen suoto- ja pintavalumavedet johdetaan salaojakerroksesta ympärysojiin, ja niistä jako-ojan kautta pintavalutuskentälle, ja edelleen kokoojaojan avulla turvesuodatusaltaaen, jonka tilavuus on noin 2 600 m^3. Altaan pohjalla on salaojat, joista turvekerroksen läpi suotautuneet vedet ohjautuvat mittapatokaivoon. Jako-oja toimii laskeutusaltaana.

Käsitellyt vedet johdetaan laskuojan kautta 1 km:n päässä valtaojaan, joka laskee Heinilamminojan kautta Iso-Kurkkionojaan ja edelleen Lompolojokeen. Lompolojoki laskee noin 10 km:n päässä Muoniojokeen. Käsittely-yksikköön johdetaan myös kompostointi- ja lieteallasalueen pintavalumavedet, lietealtaan suotovedet sekä öljyjätealueen pintavalumavedet.

Jätealueen ulkopuolisten vesien pääsy alueelle on estetty niskaojin (jäteaseman pohjoispuolella), joihin johdetaan myös jätealueen (vastaanottoalue, hyötyjätealue, romualue ja rakennusjätealueen) puhtaat pintavalumavedet.

Kaasun keräys

Täyttöalueelle on rakennettu kaasunkeräyskaivo reijitetystä M 500 muoviputkesta, jonka alapää on täyttöalueen pohjan tasolla.

Kaatopaikan hoito

Jätteet murskataan kaatopaikkakoneella ajamalla niiden yli ja peitetään muutaman kerran vuodessa noin 0,15 m maakerroksella. Peittomaat ovat tierakennuskohteiden ylijämämaita ja alueelta saatavia kaivumaita.

JÄTEASEMAN YMPÄRISTÖVAIKUTUKSET

Jäteaseman vaikutuksia ympäristöön on tarkkailtu 25.9.1996 lähtien Lapin ympäristökeskuksen hyväksymän tarkkailuohjelman mukaisesti. Vuonna 1996 tarkkailu oli luonteeltaan esitarkkailua. Pohjavesi- ja pintavesitarkkailua on suoritettu vuodesta 1997 lähtien.

Kaatopaikkakaasun ominaisuuksia ei ole seurattu.

Pintavesitarkkailun tulokset

Tarkkailua on suoritettu kuudesta (6) pintavesipisteestä sekä turvesuodatusaltaan lähtökaivosta kaksi kertaa vuodessa, toukokuussa ja elokuussa.

Taulukko 5. Pintavesitarkkailun tulokset vuosina 1997-2003, keskimääräinen veden laatu

	Kok. N (µg/l)	NH_4-N (µg/l)	Kok. P (µg/l)	Cl (mg/l)	COD_{Cr} (mg/l)	Näyte lkm
P1, yläp. vertailupiste	1 192	13	99	22	118	13
P2, ympärysoja	13 870	13 318	215	65	430	12
P3, ympärysoja	39 275	38 385*)	399	45	329	10
P4, Tasausallas, lähtevä	14 409	16 805**)	226	17	139	14
P5, laskuojan suu	12 578	10 062	177	12	389	14
P6, valtaoja yläpuoli	1 637	71	28	3	94	14
P7, valtaoja alapuoli	4 696	3 520	144	7	129	14

*) näytteitä 8 kappaletta
**) näytteitä 13 kpl

Taulukko 6. Pintavesitarkkailun tulokset vuosina 1997-2003, keskimääräinen veden laatu

Havaintopiste	Kiintoaine (mg/l)	Sähkönj. (mS/m)	O_2 (mg/l)	pH	Näyte lkm
P1, yläp. vertailupiste	21	16	6,2	5,5	13
P2, ympärysoja	48	75	6,6	6,2	12
P3, ympärysoja	10	70	4,8	7,0	10
P4, Tasausallas, lähtevä	22	28	1,6	6,6	14
P5, laskuojan suu	34	20	5,4	6,9	14
P6, valtaoja yläpuoli	10	5	6,7	6,4	14
P7, valtaoja alapuoli	18	11	8,8	6,6	14

pH jakso 1997-2001

Kaatopaikkaveden laatu

Kaatopaikan täyttöalueen pinta- ja suotovedet kulkeutuvat ympärysojaan (P2 ja P3), jonka vesi ollut selvästi likaisempaa kuin kaatopaikan yläpuolisessa tarkkailupisteessä (P1) tai valtaojassa kaatopaikkavesien laskuojan yläpuolella (P6). Ympärysojan vedessä (P3) on ollut typpeä keskimäärin 39,3 mg/l (kok.N), josta suurin osa ammoniumtyppeä (38,4 mg/l). Fosforipitoisuus (kok.P) on ollut keskimäärin 399 µg/l, COD_{Cr}-arvo 430 mg/l, kloridipitoisuus 65 mg/l (P2) ja sähkönjohtokyky 75 mS/m (P2).Ympärysojan typpipitoisuudet ovat ajoittain olleet keskimääräistä huomattavasti suurempia. Vuonna 2002 mitattiin pitoisuudeksi 128 mg/l (18.6.02) ja 166 mg/l (4.9.02). Kyseisillä kerroilla myös muut pitoisuudet olivat keskimääräistä huomattavasti suurempia, fosforipitoisuus 1,3 mg/l, kloridipitoisuus 168 mg/ ja CODcr 1281 mg/l (P3: 4.9.2002).

Ravinnepitoisuuksiltaan ympärysojan vesi on vastannut asumajätevettä. On todennäköistä, että ympärysojaan on päässyt lietevesiä. Syksyllä 2002 todettiin umpikaivo- ja sakokaivolietteen vastaanottosäiliöstä ylivuoto suoraan maa-altaaseen, josta lietevedet suotautuvat ympärysojaan. Lietteen vastaanottosäiliön tilavuuden (300 m^3), vastaanotetun lietteen määrän (1955 t v.2001) ja kuivauskertojen lukumäärän (3-4 krt/a) välillä on epäsuhta. Täyttöalueelle on läjitetty myös perunateollisuuden tärkkelyspitoista jätettä.

Verrattuna vanhojen suomalaisten kaatopaikkojen suotoveden laatuun on kaatopaikkavesi ollut keskimäärin laimeampaa kuin Suomessa yleensä. Raskasmetallien pitoisuudet ovat olleet pieniä ja alle talousvesinormin lukuunottamatta elohopeaa, jonka pitoisuus oli 33,9 µg/l ja rauta- ja mangaanipitoisuuksia, jotka olivat koholla (Fe 929 µg/l ja Mn 53 µg/l).

Taulukko 7. Kaatopaikkavesien metallipitoisuudet 11.9.1997

	Fe (µg/l)	Mn (µg/l)	As (µg/l)	Zn (µg/l)	Hg (µg/l)	Cd (µg/l)	Pb (µg/l)
P2	929	53	1,0	0,0	33,9	0,0	0,2
P4	7 294	1 430	1,4	0,0	18,2	0,4	0,0
P5	8 883	1 372	0,7	0,0	1,6	0,1	0,0
P7	4 364	1 656	1,1	0,0	0,6	0,0	0,0

Puhdistamon käsittelyteho

Turvesuodatinaltaasta lähtevän veden (P4) ravinnepitoisuudet ovat olleet pienempiä kuin ympärysojassa; kok. N keskimäärin 14,4 mg/l, ammoniumtyppi 16,8mg/l ja kok. P 226 µg/l. Altaasta lähtevän veden keskimääräinen kloridipitoisuus on ollut 17,4 mg/l, COD_{Cr}-arvo 139 mg/l sekä sähkönjohtokyky 28 mS/m. Kok. N-pitoisuus on ajoittain ollut hyvin korkea; 69

mg/l (11.9.1997), 29 mg/l (3.6.1999) ja 27 mg/l (10.8.2000). Näillä kerroilla vesi on lisäksi ollut hapetonta.

Kaatopaikkavesien käsittelyllä ei juurikaan ole voitu vähentää kaatopaikalta lähtevän veden ravinnepitoisuuksia, jos vertailukohteena on itäpuolisen ympärysojan (P2)veden laatu. Länsipuolisen ympärysojan pitoisuuksiin verrattuna ovat ravinnepitoisuudet tasausaltaassa selvästi pienentyneet. Yksittäisissä tapauksissa käsittelyteho on ollut hyvä, esim. kok. P poistoteho on ollut noin 87 % ja kok. N poistoteho 81% (30.5.2001). Veden COD_{Cr}-arvo, kiintoaine- ja Cl-pitoisuudet sekä sähkönjohtavuus ovat pisteessä P4 olleet keskimäärin pienempiä kuin ympärysojassa.

Laskuojassa (P5) ovat keskimääräiset pitoisuudet kiintoainetta ja kemiallista hapenkulutusta lukuunottamatta edelleen pienentyneet: kok. N-pitoisuus on ollut keskimäärin 12,5 mg/l, NH_4-N 10,1 mg/, kok. P 177 µg/l ja sähkönjohtokyky 19,6 mS/m.

Kaatopaikan vesistökuormitus

Jäteasemalta ympäristöön kohdistuva kuormitus on laskettu tasausaltaan jälkeisen kaivon (P4) veden laadun ja virtaamien perusteella. Virtaamat on saatu mittaamalla veden poikkipinta-ala putkessa ja virtausnopeus. Tulokset on esitetty oheisessa taulukossa:

Taulukko 8. Kaatopaikalta lähtevä kuormitus tarkkailupäivinä v. 1998 – 2003

Pvm.	Kok.N (kg/d)	NH_4-N (kg/d)	Kok. P (kg/d)	COD_{Cr} (kg/d)	Q (m^3/d)
28.5.1998	1,94	2,07	0,02	26,13	544
14.8.1998	1,04	0,03	0,01	19,22	138
3.6.1999	15,76	15,08	0,05	126,01	544
16.8.1999	8,65	5,98	0,04		1085
6.6.2000	2,90	2,0	0,01	14,63	190
10.8.2000	1,41	1,0	0,003	7,17	52
30.5.2001	0,90	0,9	0,011	9,2	111
6.9.2001	0,20	0,2	0,003	4,6	41
18.6.2002	0,1	0,2	0,001	2,7	17
4.9.2002	1,2	1,1	0,006	13,7	95
20.5.2003	1,90	1,0	0,019	19,8	380

Vuodelta 1997 ei ole virtaamatuloksia

Virtaama mittapatokaivossa on vaihdellut välillä 0,0-12,6 l/s eli 0-1 089 m^3/d. Turvesuodatusaltaaseen kertyy kaatopaikkavesien lisäksi runsaasti puhtaita valumavesiä, mikä saattaa olla syynä kaatopaikalta lähtevän veden suhteellisen pieniin pitoisuuksiin verrattuna kaatopaikkavesiin yleensä. Virtaamat ovat tarkastelujaksolla pienentyneet.

Jäteasemalta vuosina 2000-2003 lähtenyt typpikuormitus 0-1,9 kg/d vastaa keskimäärin 9-160 asukkaan käsittelemätöntä jätevesikuormitusta. Vastaavan aikajakson fosforikuormitus 0,001-0,019 kg/d vastaa enintään 6 asukkaan jätevesikuormitusta.

Pohjavesitarkkailun tulokset

Pohjavesitarkkailua on suoritettu neljästä pohjavesiputkesta. Oheisessa taulukossa on esitetty keskimääräinen vedenlaatu havaintopisteissä tarkkailujakson 1997 – 2003 aikana.

Taulukko 9. Pohjavesitarkkailun tulokset v. 1997-2003, keskimääräinen veden laatu

Havaintopiste	Kok. N (µg/l)	NH_4-N (µg/l)	Kok. P (µg/l)	Cl (mg/l)	Sähkönj. (mS/m)	O_2 (mg/l)	pH	Näyte lkm
Pp1	818	233	198	2,1	13,9	9,2	6,8	1
Pp8	1 583	159	156	82	32,0	4,2	5,5	11
Pp3	505	30	34	2,3	16,7	4,0	7,0	15
Pp4	979	177	911	2,8	26,7	2,4	6,7	15
Pp5	1 079	544	15	3,5	31,2	3,3	6,8	15

pH ja O_2 jakso 1997-2001

Täyttöalueen ulkopuolisista pohjavesiputkista Pp1 ja Pp3 otettujen vesinäytteiden keskimääräiset pitoisuudet ovat olleet pieniä, ammoniumtyppipitoisuus, kloridipitoisuus ja sähkönjohtokyky alle talousvesinormien.

Havaintoputkien Pp4, Pp5 ja Pp8 vedessä on todettu voimakasta suotovesien vaikutusta. Täyttöalueella olevassa pohjavesiputkessa Pp 8 havaitut sähkönjohtavuuden arvot ovat olleet tarkkailujakson alkuvuosina pieniä, pienempiä kuin kaatopaikan yläpuolisessa havaintoputkessa Pp3, mutta kohonneet jakson puolivälissä huomattavasti. Myös kloridipitoisuus on jakson puolivälissä kohonnut monikymmenkertaiseksi. Typpipitoisuus on jakson lopussa ollut alkujaksoa selvästi suurempi. Koska ammoniumtyppeä on ollut vähän, on typpi ollut vedessä mm. orgaanisina typpiyhdisteinä. Ilmeisesti suotovesissä on ollut muita sähkönjohtavuutta kohottavia liuenneita suoloja, joiden lähteitä voivat olla talousjäte, biojäte ja lietteet. Vesi on ollut jakson lopussa myös hapetonta ja alkujaksoa happamampaa (pH 4,7-4). Putkissa Pp4 ja Pp5 on pitoisuustaso jakson aikana pysynyt ennallaan. Ajoittain niistä on mitattu keskimääräistä huomattavasti suurempia typpi- ja ammoniumtyppipitoisuuksia.

Pohjavesiputkista Pp8, Pp4 ja Pp5 mitatut pitoisuudet osoittavat jäteaseman suotovesien muuttaneen pohjavettä täyttöalueella ja sen läheisyydessä. Oma vaikutuksensa on suotovesien käsittelyllä pintavalutusalueen ja suotovesialtaan pohjamaan kautta. Ajan mittaan pohjavesiputkiin on tullut väkevämpää vettä, joten tilanne ei ole vielä saavuttanut kyllästyneisyyttä kaikissa osissa aluetta.

Syksyn 1997 suuret ravinnepitoisuudet kaatopaikkavedessä näkyivät myös pohjavedessä havaintopisteessä Pp4, jossa mitattiin kok. P-pitoisuudeksi 10,4 mg/l ja kok. N-pitoisuudeksi 1,67 mg/l. Typpipitoisuus tosin oli korkea myös kaatopaikan yläpuolisessa havaintopisteessä Pp3 (2,90 mg/l).

SULKEMISTOIMENPITEET

Lapiokuusikon kaatopaikalle (täyttöalue) on rakennettava lainsäädännön ja viranomaisten hyväksymä pintarakenne ja kaasunkeräysjärjestelmä sekä toteutettava kaasun käsittely siinä laajuudessa kuin kaasun määrä ja ominaisuudet edellyttävät. Lisäksi on täytettävä kaatopaikkavesien johtamista, erottelua, kuormituksen vähentämistä sekä kaatopaikan jälkitarkkailua koskevat vaatimukset.

Kaatopaikan käytöstä poistaminen

Lapiokuusikon kaatopaikka suljetaan 31.10. 2007, jolloin käytöstä poistetaan täyttöalue ja lietteiden vastaanottorakenteet (varastosäiliö ja lietealtaat). Jätevesilietteen kompostointia ja muita toimintoja jatketaan alueellisen siirtokuormausaseman puitteissa.

Täyttöalueen muotoiluun ja esipeittoon voidaan ryhtyä sen jälkeen, kun ympäristölupa kaatopaikan sulkemiseen on saatu. Käytöstä poistamiseen liittyvät pintarakennetyöt on tarkoituksenmukaista tehdä sulan kauden aikana.

Kaatopaikalta poistetaan siellä mahdollisesti oleva käyttökelpoinen jäte. Tarpeettomat rakenteet puretaan. Lietteen vastaanottosäiliö tyhjennetään, maanpäälliset osat puretaan ja säiliö poistetaan tai täytetään esim. puhtaalla maa-aineksella. Lietealtaista poistetaan sinne kertynyt liete, ja se kompostoidaan viereisellä kompostointikentällä. Altaan reunat tasataan tai altaat täytetään maa-aineksella. Kaatopaikan ympäristö puhdistetaan sinne levinneistä roskista.

Ennen kaatopaikan varsinaisiin sulkemistoimenpiteisiin ryhtymistä varmistutaan esim. myrkyttämällä, ettei haittaeläimistä (rotista) aiheudu ongelmaa ympäristölle.

Jätepenkereen muotoilu, tiivistäminen ja esipeitto

Kaatopaikan pinta-ala on noin 1,2 ha (luiskan alareunat) ja sille on läjitetty jätteitä vuosittain 2 000 – 3 000 t, kokonaismäärältään noin 15 000 - 20 000 t. Täyttötilavuus noin 30 000 m^3rtr ja jätepenkereen korkeus maanpinnasta keskimäärin 3 m.

Kaatopaikalle läjitetään jätteitä vielä kolmen ja puolen vuoden ajan, jolloin jätepenkereen tilavuus kasvaa nykyisillä jätemäärillä (3 500 t/a) laskettuna arviolta 15 000-20 000 m^3rtr.

Jätetäyttö tiivistetään ennen pintakerrosten rakentamista. Kaatopaikkapyörillä varustetun tiivistyskoneen massan tulee olla vähintään 25 tn. Tiivistystyössä tiivistyskoneen yliajokertojen määrä niillä alueilla, joilla jätetäytön paksuus ylittää kaksi metriä on oltava vähintään kuusi, muilla alueilla vähintään neljä kertaa.

Jätepenkereen reunaluiskat muotoillaan kaltevuuteen 1:4…1:7. Minimissään suunniteltu luiskakaltevuus on kaatopaikan itäreunassa 1:4. Lakialueella kaltevuuden tulee olla vähintään 1:20, jotta pintavalumavedet kulkeutuisivat pois alueelta. Muotoilu tehdään siirtämällä kaivinkoneella täyttöä reuna-alueelta keskemmälle tai puskemalla jätettä luiskaan ja tiivistämällä se samanaikaisesti kaatopaikkakoneella. Muotoiluun käytetään jätteiden lisäksi ylijäämämaita tai muita työstettäviä maa-aineksia. Suunnitellun muotoilun mukaisesti jätetäyttö ulottuu ylimmillään tasolle noin + 58,50. Mikäli jäljellä oleva täyttötilavuus ylittyy, voidaan täyttö lakialueella (tason +56 yläpuolella) muotoilla suunniteltua jyrkemmäksi.

Muotoillun jätetäytön pinnalle levitetään noin 0,2 m kerros maata, jonka avulla pinta lopullisesti muotoillaan. Tarkoitukseen voidaan käyttää työstettäviä ylijäämämaita ja maanläjitysalueelle läjitettyjä maa-aineksia. Maa-aineksen tarve on noin 2 500 m^3 rtr.

Kaatopaikan pintarakenne

Kaatopaikka-alueen pintarakenneratkaisujen tarkoituksena on ympäristöhaittojen minimointi, suotovesien määrän minimointi, kaasun hallittu johtaminen ja alueen maisemointi.

Taulukko 10. Kolarin Lapiokuusikon kaatopaikan pintarakenne

Kerros	Materiaali	Paksuus	Vedenläpäisevyys
Pintakerros - ravinnekerros - peittokerros	 kompostimulta, humus moreeni, hiekka ymv.	 0,2 m 0,3 m	
Kuivatuskerros	sora, hiekka	0,3 m	K > 1 x 10^{-4} m/s
Tiivistyskerros	moreeni (> 100 mm kivet on poistettava), Si, Sa	0,5 m	K < 1 x 10^{-8} m/s
Kaasunkeräys-kanavat	louhe		
Esipeittokerros	ylijäämämaat	0,2 m	

Jätetäytön lakiosan päälle (esipeittokerrokseen) rakennettaan kaasunkeräyskanavat, joiden tehtävänä on varmistaa kaatopaikkakaasujen kerääminen ja poisjohtaminen hallitusti. Kaasunkeräyskanavat tehdään louheesta tai vastaavasta karkeasta materiaalista tai salaojaputkesta. Säteittäiset kanavat liitetään rakennettuun kaasunpoistokaivoon.

Kaasunkeräyskerroksen päälle rakennetaan vähintään 0,5 m paksuinen tiivistyskerros. Vaadittava aines on käytännössä raekoostumukseltaan vähintään silttistä hiekkamoreenia tai sitä hienompaa (SiMr, SaMr). Tiivistemateriaaliksi soveltuu myös siltti tai savi. Suurimmat, yli 100 mm halkaisijaltaan olevat kivet poistetaan. Tiivistysmateriaalia tarvitaan noin 6 000 m^3rtr.

Tiivistyskerroksen vedenläpäisevyydelle (K-arvo) ei ole määritelty numeerista arvoa. Suomen ympäristökeskuksen julkaiseman Kaatopaikkojen lopettamisoppaan (2001) mukaan voi maa-aineksen vedenläpäisevyys olla 1 x 10^{-8} m/s, kun kaatopaikka sisältää väin biologisesti helposti hajoavaa tai/ja pysyvää jätettä ja kaatopaikan on todettu aiheuttaneen vain vähäistä ympäristökuormitusta.

Kaatopaikan peittäminen tiiviillä maakerroksella vähentää jätetäyttöön suotautuvaa vesimäärää. Vedenläpäisevyyden ollessa luokkaa 10^{-8} m/s vähenee vuotuinen kaatopaikkavesimäärä Saarelan (Kaatopaikkojen pintarakenteiden suunnitteluohje, 1997) mukaan noin 20 %:iin sadannasta. Lapiokuusikossa vesimäärä vähenee vähitellen noin 140 mm:iin, keskimäärin 1 700 m^3 :iin vuodessa (4,6 m^3/d). Pintakuivatuksen, luiskamuotoilun ja kasvillisuuden ansiosta suotovesimäärä pienenee vähitellen enemmänkin. Sulkemisen jälkeen jätteeseen suotautuva sadevesi pääsee poistumaan pohjan salaojakerroksen kautta.

Tiivistyskerrosmateriaalina voidaan käyttää myös muita kuin luonnonmateriaaleja. Mm. massa- ja paperiteollisuudessa sivutuotteena muodostuvien kuitu- ja täyteainepitoisten lietteiden ominaisuuksia on selvitetty sekä kotimaisissa että ulkomaisissa tutkimuksissa. Tulosten perusteella näiden sivutuotteiden ympäristökelpoisuus sekä muodonmuutos- ja vedenläpäisevyysominaisuudet tekevät näiden materiaalien käytön kaatopaikkojen pintarakenteiden tiivistekerroksissa mahdolliseksi (Finncao, 2001, Finncao-kuitusavet pintarakenteiden tiivistekerroksissa, suunnittelu- ja mitoitusohje). Teollisuuden sivutuotteiden tmv. tuotteen ympäristökelpoisuus ja soveltuvuus tiivistyskerrokseen on osoitettava.

Turpeen käyttöä kaatopaikan pintarakenteen tiivistyskerrokseen on kokeiltu ainakin kahdella suljetulla kaatopaikalla; Himangassa ja Utajärvellä. Mikäli turpeen osoitetaan soveltuvan ko. tarkoitukseen ja täyttävän käyttökelpoisuuskriteerit, voidaan sitä käyttää tiivistyskerrokseen.

Kuivatuskerroksen rakentaminen varmistaa suotovesien poistumisen rakenteista hallitusti sekä estää veden kerääntymistä hydraulisen eristyskerroksen päälle. Kuivatuskerros (0,3 m) tehdään sorasta ja hiekasta, joiden vedenläpäisevyys (K > 1 x 10^{-4} m/s) ja muutkin ominaisuudet soveltuvat kuivatuskerrokseen. Siihen voidaan käyttää myös muita materiaaleja, kuten rengasrouhetta, lasimurskaa, tms., jolloin materiaalin suurin raekoko on 0,5 x kerrospaksuus ja kuivatuskerroksen pinta kiilataan hienoaineisemmalla materiaalilla. Kuivatuskerroksen materiaalitarve on noin 3750 m^3rtr.

Pintakerros koostuu peittokerroksesta (moreeni tmv. luonnonmaa-aines ≥ 0,3 m) ja kasvukerroksesta (esim. puhdistamolietekompostista tehtyä multaa tai humusmaata, ≥ 0,2 m). Pintakerroksen tarkoituksena on toimia kasvualustana nurmelle sekä luontaisesti kasvaville peittoalueen kasveille. Kasvukerroksen nurmettamisella tehostetaan haihtumista ja vähennetään kaatopaikkavesistä aiheutuvaa kuormitusta sekä estetään maan rapautumista. Tarvittaessa käytetään kuivatuskerroksen ja pintakerroksen välissä suodatinkangasta. Pintakerrosten materiaalitarve on noin 8 500 m^3rtr.

Kaatopaikkakaasun käsittely

Kaatopaikkojen lopettamisoppaan (2001) mukaan kaasunkäsittelyksi riittää biologinen käsittely, kun muodostuvan kaasun määrä on alle 10 m^3/ha/h ja metaanipitoisuus alle 100 ppm. Lapiokuusikon kaatopaikalla muodostuvan kaasun määrää ei ole tutkittu. Kaatopaikan laajuus (1,2 ha) ja jätetäytön mataluus (enintään 5 m) huomioiden kaasun määrä on vähäinen.

Vuoden 2007 loppuun mennessä arvioidaan alueelle läjitetyn jätteitä keskimäärin 30 000 - 25 000 t, jolloin kaasun määräksi voidaan yleisten tuottoarvojen perusteella (2,2 m^3/jäte-t x a) laskea noin 6,3 m^3/h x ha.

Kaatopaikalla pyritään kaasu käsittelemään hapettamalla pintakerroksessa. Kaasun biologisesta hapettamisesta ei ole suunnitteluohjeita, joskin sitä on tutkittu ja siitä on laadittu mm. diplomityö.

Metaania hapettavien mikro-organismien toiminnalle oleellisia tekijöitä ovat lämpötila, kosteus, happi, orgaaninen hiilipitoisuus ja ravinteet sekä materiaalin huokoisuus. Liian kuivassa tai kosteassa metaanin hapetus pysähtyy. Orgaaninen aines yhdistettynä karkearakeiseen mineraaliseen väliaineeseen on todettu olevan edullisin kaatopaikan pintarakenne, mikäli pyritään edistämään metaanin biologista hapettumista.

Laboratoriotutkimuksin on hapen todettu tunkeutuvan syvemmälle ja hapettumisen tapahtuvan löyhässä maassa paksummassa vyöhykkeessä kuin tiiviissä maassa. Biosuodatinmateriaalia ei tästä syystä tiivistetä. Jottei pintaan biosuodinalueella muodostuisi hapetusta estävä tiivis pintajuurakko, annetaan alueelle kehittyä vähitellen oma kasvusto.

Lapiokuusikon kaatopaikalla pyritään hapettavat olosuhteet aikaansaamaan sekoittamalla käsittelyalueen kohdalla pintakerrokset karkeasta hiekasta, johon lisätään 1/3 vanhaa jätevesilietettä tai kompostia. Käsittelykerros tehdään 1 m paksuksi ja noin 500 m^2 suuruiseksi. Käsittelyalue rakennetaan kaatopaikan lakialueelle, jolloin sinne ei pääse pintavalumavesiä muualta, ja alueella muodostuvat valumavedet pääsevät kulkeutumaan kuivatuskerrokseen. Kaasu johdetaan jätetäytön pintaan louhesalaojien avulla. Kaasunkeräyskaivosta kaasu johdetaan biosuotimeen kuivatuskerrokseen asennettavien salaojaputkien avulla.

Vesiensuojelutoimenpiteet

Kaatopaikan sisäisen vesipinnan korkeus on mitattu täyttöalueella olevasta pohjavesiputkesta Pp8 kaatopaikan perustamisvaiheessa, jolloin se oli 1,3 m syvyydellä maanpinnasta. Vuosina 2002 ja 2003 suoritettujen tarkkailujen aikana pohjavesipinta oli 1,4 ja 1,9 m:n syvyydellä maanpinnasta. Maastotutkimusten yhteydessä keväällä 2004 pohjavesiputkea ei löydetty. Putki on todennäköisesti jäänyt jätetäytön alle.

Yleensä vesipinta jätetäytössä on ylempänä kuin ympäröivä pohjavesipinta. Mittausten perusteella ei pohjavesipinta putkessa Pp8 ole noussut ympäristöään korkeammalle, ja on samalla tasolla kuin ennen kaatopaikkatoiminnan aloittamista, mikä osoittaa salaojaputkiston toimivan tarkoitetulla tavalla. Jätepenkereen erilliseen kuivattamiseen ei ole tarvetta, eteenkään kun pintarakenteen valmistuttua sadevesien pääsy jätetäyttöön vähenee murto-osaan nykyisestä, eikä uutta vettä tule jätteen mukana.

Täyttöalueen eteläreunassa olevaan jätetäytön alle jäävään ympärysojaan asennetaan ennen lisätäyttöä ja lopullista muotoilua oleva salaoja, jonka pituus noin 70 m. Toimenpiteellä varmistetaan täyttöalueen salaojavesien pääsy pois täyttöalueelta.

Suljetun kaatopaikan päällä muodostuvat pintavalumavedet kertyvät nykyisiin kuivatusojiin, joita syvennetään ja kunnostetaan tarpeen mukaan. Täyttöalueen länsireunaan kaivetaan lisäksi uusi oja, pituus noin 100 m.

Sulkemisaikataulu

Jätteenkäsittelyalue suljetaan 31.10 2007 mennessä, jonka jälkeen kaatopaikalle tuodaan ainoastaan peittämiseen tarvittavia maa-aineksia. Sulkemiseen liittyvät työt on tarkoitus saada valmiiksi kolmen vuoden aikana siten, että alue on peitetty ja viimeistelty vuoden 2010 loppuun mennessä.

KAATOPAIKAN JÄLKITARKKAILUEHDOTUS

Kaatopaikka- ja pintavesitarkkailu

Pintavesitarkkailu toteutetaan Valtioneuvoston kaatopaikkapäätöksen edellyttämällä tavalla.

Vesinäytteet otetaan nykyisistä havaintopisteistä kerran vuodessa syyskuussa:

- P1, uusi ojapiste jäteaseman yläpuoli
- P4, mittapato, käsittelyn jälkeen
- P5, laskuojan suussa, alapuolinen

P1 kuvastaa kaatopaikan ulkopuolisten puhtaiden ojavesien laatua. Sen varmistamiseksi, että ojavesien vertailupaikka on varmasti jäteaseman kaiken vaikutuksen ulkopuolella on uusi havaintopaikka Lapin Vesitutkimuksen tarkkailuraportin 2003 mukaisesti sijoitettu noin 50 – 100 m kauemmaksi nyt käytössä olevasta havaintopisteestä. Pisteen P4 avulla voidaan arvioida kaatopaikalta lähtevää pintavesikuormitusta. P5 kuvastaa kaatopaikan alapuolisen pintaveden laatua.

Pintavesinäytteistä määritetään:

- lämpötila
- happi
- pH
- sähkönjohtavuus
- kloridit, Cl^-
- väri
- sameus
- kiintoaine
- kokonaisfosfori
- kokonaistyppi
- ammoniumtyppi, NH_4-N
- kemiallinen hapenkulutus, $COD_{Mn*)}$
- kemiallinen hapenkulutus, COD_{Cr}
- fekaaliset kolimuotoiset bakteerit

*) COD_{Mn} määritetään kaikista, lisäksi COD_{Cr} pisteestä P4.

Lisäksi viiden vuoden välein syyskuussa määritetään pisteestä P4 metallit: arseeni (As), elohopea (Hg), kadmium (Cd), kromi (Cr), kupari (Cu), nikkeli (Ni), mangaani (Mn), rauta (Fe), lyijy (Pb) ja sinkki (Zn).

Pohjavesitarkkailu

Kaatopaikan pohjavesitarkkailu toteutetaan Valtioneuvoston kaatopaikkapäätöksen edellyttämällä tavalla:

- Pp3, yläpuolinen piste
- Pp2, kaatopaikan alapuolinen
- Pp5, kaatopaikan alapuolinen

Näytteenoton yhteydessä mitataan tarkkailuputkista pohjavedenpinnan korkeus. Näytteistä määritetään:

- lämpötila
- happi
- pH
- sähkönjohtavuus
- kloridit, Cl^-

- kokonaisfosfori
- kokonaistyppi
- ammoniumtyppi, NH_4-N
- nitraattityppi NO_3-N
- kemiallinen hapenkulutus, COD_{Mn}
- fekaaliset kolimuotoiset bakteerit

Lisäksi viiden vuoden välein syyskuussa määritetään kaikista havaintoputkista arseeni (As), elohopea (Hg), kadmium (Cd), kromi (Cr), kupari (Cu), nikkeli (Ni), mangaani (Mn), rauta (Fe), lyijy (Pb) ja sinkki (Zn).

Kaatopaikan sisäinen vesipinta

Kaatopaikan sisäisen vesipinnan korkeus mitataan kerran vuodessa syyskuussa täyttöalueella olevasta tarkkailuputkesta Pp8. Koska nykyinen putki todennäköisesti on jäänyt täytön alle (ei löytynyt toukokuussa 2004), on uusi putki asennettava jo nykyisen tarkkailun aikana. Samaa pohjavesiputkea käytetään jälkitarkkailuun. Tarkkailuputki voi olla sama kuin kaasuntarkkailuputki, kun se ulotetaan pohjavesipinnan alapuolelle.

Kaasuntarkkailu

Kaatopaikan kaasuntarkkailu toteutetaan Valtioneuvoston kaatopaikkapäätöksen edellyttämällä tavalla.

Kaatopaikkakaasun koostumus mitataan kerran vuodessa putkesta K1, joka asennetaan täyttöalueelle viimeistään pintarakenteen tekoaikana, jotta putken vienti tiivistyskerroksen läpi voidaan tehdään tiiviiksi. Kaasuputki voidaan asentaa myös kaasunkeräyskaivoon.

Kaasusta mitataan metaani (CH_4), hiilidioksidi (CO_2), ja happi (O_2) sekä kaasun paine.

Tulosten raportointi

Jokaisen tutkimuskerran tulokset toimitetaan viimeistään kuukauden kuluttua Kolarin kunnan tekniselle osastolle, Kolarin kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle sekä Lapin ympäristökeskukselle.

Tarkkailutuloksista laaditaan viiden vuoden välein yhteenvetoraportti, jossa esitetään ko. viisivuotiskauden tulokset. Raportti toimitetaan Kolarin kunnan tekniselle osastolle, kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle sekä Lapin ympäristökeskukselle viimeistään seuraavan maaliskuun loppuun mennessä.

Tarkkailuohjelman muutokset

Tarkkailuohjelmaan voidaan tehdä muutoksia sopimalla niistä tarkkailuvelvollisen ja Lapin ympäristökeskuksen kanssa.

Tarkkailutoimenpiteiden riittävyydestä ja tarkkailun kestosta jälkihoitovaiheessa päättää Lapin ympäristökeskus.

SIIRTOKUORMAUSASEMA

Toiminnot

Lapiokuusikon jäteasemalla tullaan ottamaan vastaan, varastoimaan ja käsittelemään

- kotitalouksien yhdyskunta- ja rakennusjätteitä
- yhdyskunta- ja rakennusjätteisiin rinnastettavia kaupan ja teollisuuden jätteitä
- erilliskerättyjä ja pienjätekuormissa tuotuja hyötyjätteitä

- kotitalouksien ongelmajätteitä
- ylijäämämaita
- kuivattuja jätevesilietteitä

Yhdyskuntajätteiden vastaanottoa ja jatkokuljetusta varten alueelle rakennetaan siirtokuormausasema ja rakennusjätteiden käsittelyä varten lajittelualue ja loppusijoitusalue.

Siirtokuormausasema palvelee Kolarin lisäksi mahdollisesti Enontekiön, Muonion, Kautokeinon ja Pajalan kuntia, jotka tuovat sinne yhdyskuntajätteensä siirtokuormattavaksi eteenpäin. Pajalan kunnan talousjätteiden tuonti Kolariin loppuu todennäköisesti vuoden 2006 alussa. Asemalla otetaan vastaan myös Kolarin kunnassa erilliskerättyjä hyötyjätteitä ja varaudutaan ottamaan vastaan myös Muonion ja Enontekiön kuntien erilliskeräämät hyötyjätteet.

Jätteiden lopullinen sijoituspaikka ei suunnittelun tässä vaiheessa ole selvillä. Mahdollisia loppusijoituspaikkoja ovat Kuusiselän jätteenkäsittelyalue Rovaniemellä tai Tornion Riukkajängän jätteenkäsittelyalue. Oulun Jätehuollon alueella on lisäksi vireillä jätteen energiakäyttöön liittyvä polttolaitoshanke. Jätestrategiansa kunnat päättävät myöhemmin. Jos Kolarin kunta/ muut kunnat päättävätkin toimittaa jätteet poltettavaksi, ei rakennusjätteen kaatopaikkaa ole välttämätöntä rakentaa Kolariin, vaan rakennusjätteet voidaan esilajittelun jälkeen siirtokuormata yhdyskuntajätteiden mukana. Tässä suunnitelmassa varaudutaan kuitenkin rakennusjätteen loppusijoitukseen.

Mitoitusperusteet

Kaatopaikoilla vastaanotetun yhdyskunta- ja rakennusjätteen kokonaismäärä on noin 5 400 t/a. Kolarin kunnalla on sopimus Pajalan kunnan kanssa ottaa vastaan enintään 1 500 t yhdyskuntajätettä vuodessa (talousjäte). Mikäli jätteiden tuonti Kolariin loppuu, on kaatopaikalle tuleva jätemäärä noin 4 400 t/a.

Rakennus- ja purkujätteen määrä riippuu rakentamisen volyymista ja saattaa vuosittain vaihdella paljonkin. Esim. Enontekiöllä muodostui v. 2000 rakennusjätettä 391 t, mutta vuosina 1997 - 1999 ainoastaan 3 - 37 t/a.

Taulukko 11. Kuntien kaatopaikoilla vastaanotettujen jätteiden määrät v. 2000/2001

	Yhdyskuntajäte (t/a)	**Rakennusjäte (t/a)**	**Yhteensä (t/a)**
Enontekiö	509	391	900
Kolari	1257	603	1 860
Muonio	453	200	653
Pajala	1028		1 028
Kautokeino	780	160	940
Yhteensä	**4027**	**1 354**	**5 381**

Enontekiö vuoden 2000 kuormatilavuuksien ja tyhjennyskertojen perusteella, Kolari ja Muonio vuoden 2001 mukaan, Pajala sopimuksen mukaan (1 500 t/a) ja Kautokeinosta lisäksi poroteurastamon jätettä 200 t/a.

Erilliskerättyjen hyötyjätteiden määrä

Kunnissa on hyötykäyttöön kerätty paperia, pahvia ja metallia. Paperia on kerätty Enontekiöltä, Kolarista ja Muoniosta yhteensä 164 t/a ja pahvia 65 t/a (vuoden 2002 Paperinkeräys Oy: tietojen perusteella). Metallia on kuntien ilmoituksen mukaan kerätty Enontekiöllä 15 t (1999) ja metalliromua Kolarissa ja Muoniossa yhteensä noin 63 t (v. 2001).

Lapiokuusikon jäteasemalla vastaanotettujen ongelmajätteiden määrä

Jäteasemalla otetaan vastaan asumisessa ja maa- ja metsätaloudessa syntyneitä ongelmajätteitä. Pääsääntöisesti ongelmajätteet otetaan vastaan paloasemalla. Vuonna 2000 on jäteasemalla otettu vastaan ongelmajätteitä yhteensä noin 16 t, josta 14,5 t on ollut öljyjätteitä ja rasvoja. Vuonna 2002 on jäteasemalla otettu vastaan mm öljystä pilaantuneita maita, joista noin 1750 m^3itd on läjitetty kaatopaikalle. Osa öljyisistä maista on kompostoitu öljyisten maiden käsittelyalueella.

Jätevesilietteiden määrä

Kolarin kirkonkylän jätevedenpuhdistamolla on lokakuussa 2003 otettu käyttöön lietepuristin (Rotamat), jolla kuivattu puhdistamoliete kompostoidaan jäteasemalla. Vuonna 2003 vietiin kuivattua lietettä jäteasemalle yhteensä 49 m^3. Lietteen kuiva-ainepitoisuudeksi arvioidaan 18…20 % (ominaisuuksia ei tutkittu). Aiempina vuosina on jätevesilietettä kompostoitu keskimäärin 110 t vuodessa.

Jäteasemalla on otettu vastaan rasvanerotuslietteitä. Lietettä oli varastoituna toukokuussa 2004 noin 20 m^3.

Siirtokuormausasemalle tuotavan jätteen määrä

Jätelain mukaan on pyrittävä jätteen määrän vähentämiseen ja sen hyödyntämiseen materiaalina tai energiana. Kolarissa erilliskerätään lasia ja metallia sekä paperia, joista tehokkaalla keräyksellä arvioidaan saatavan talteen noin puolet. Biojätteen erilliskeräystä ei Kolarissa toteuteta vaan se kompostoidaan kiinteistökohtaisesti. Biojätteestä arvioidaan kompostoitavan noin 10 %.

Siirtokuormausasemalle arvioidaan tuotavan kuntien keräyspisteissä erilliskerättyä tai pienjätekuormiin lajiteltua yhdyskuntajätettä vuosittain yhteensä 250 t. Siirtokuormattavan yhdyskuntajätteen määräksi arvioidaan 4150 t, jos Pajalan jätteet tuodaan Kolariin. Muussa tapauksessa siirtokuormattava jätemäärä on noin 2 650 t/a. Palavaa jätettä ei erilliskerätä, vaan se sisältyy sekajätteeseen.

Siirtokuormausasemalla tuotavan rakennusjätteen määräksi arvioidaan noin 1300 t/a. Jätteestä suurin osa on hyödyntämis- ja kierrätyskelpoista. Esim. puusta, jota on keskimäärin 30-50 % rakennusjätteestä, voidaan osa käyttää uudelleen rakennustoiminnassa ja osa polttopuuna. Puuhakkeena hyödynnettäväksi arvioidaan 150 t/a ja materiaalina hyödynnettäväksi 400 t, jolloin loppusijoitettavan rakennusjätteen määräksi saadaan noin 750 t/a.

Siirtokuormausasemalle tuotavan kotitalouksien ongelmajätteiden määrän oletetaan pysyvän ennallaan ja olevan keskimäärin 20 t/a.

Jätevesilietteitä arvioidaan kompostoitavan keskimäärin 110 t/a.

Toimintojen sijoittelu

Jäteaseman uusien toimintojen sijainnista ja nykyisten uudelleenjärjestelyistä sovittiin suunnittelijan maastokäynnin yhteydessä. Siirtokuormausaseman toiminnot käsittävät seuraavat liikennöinti-, vastaanotto- ja käsittelyalueet:

- Yleiset järjestelyt
    - sisääntulotie (nykyinen)
    - opastintaulut
    - pysäköintialue (nykyinen)
    - toimistorakennus (nykyinen)

- Jätteiden vastaanotto-ja välivarastointialueet
  - kotitalouksien pienjätekuormat: lajiteltu jäte, sekajäte
  - kotitalouksien ongelmajätteet: lainsäädännön vaatimusten mukaiset jätteet
  - öljyiset jätteet
  - erilliskerätyt hyötyjätteet: lasi, paperi, metalli
  - SE-romu ja kodinkoneet

- Jätteiden käsittely- ja kuormausalueet
  - siirtokuormausasema
  - rakennusjätteen lajittelu-, varastointi ja läjitysalue
  - lietteen kompostointialue (nykyinen)
  - öljyisten maiden kompostointialue (nykyinen)
  - ylijäämämaiden varastointialue (nykyinen)

Jäteaseman nykyiset toiminnot säilyvät lukuun ottamatta yhdyskuntajätteen loppusijoitusta ja siihen liittyviä toimintoja. Asbestijätteitä ja teurasjätteitä ei sijoiteta alueelle, vaan ne toimitetaan luvanvaraiseen käsittelypaikkaan. Toimintojen toteutus ja sijainti tulevat joiltakin osin muuttumaan. Kolarin kunnan hyötyjätepisteet on tarkoitus muuttaa syväkeräysastioiksi, jotka tyhjennetään jäteasemalle hankittaviin kontteihin. Nykyinen hyötyjätekatos muutetaan kodinkoneiden, isojen romuesineiden, käsitellyn puun sekä SE- romun vastaanotto- ja varastointitarkoituksiin soveltuvaksi.

Uutena toimintona alueelle tuleva jätteen siirtokuormausasema toteutetaan puristinkonttiasemana, jolle jätteet tuodaan pääasiassa pakkaavilla jäteautoilla. Rakennusjätteen lajittelu- ja varastointialue rakennetaan siirtokuormausaseman viereen ja loppusijoitusalue nykyisen kaatopaikan länsipuolelle. Rakennusjätteen erottelu toteutetaan kahmarilajitteluna.

TOTEUTUSSUUNNITELMA

Tiealueet, pysäköinti ja tekninen huolto

Siirtokuormausaseman ajoneuvoliikenne muodostuu jäteautojen, siirtokuormauskonttien kuljettamiseen käytettävien rekkojen, kuorma-autojen sekä henkilöautojen, peräkärry- ja pakettiautojen liikenteestä. Keskimääräiset vuorokausiliikennemäärät on arvioitu jätemää-rien mukaan ja laskettu työpäivää kohti (250 d/a). Toteutussuunnitelmassa on oletettu, että Pajalan talousjätteet tuodaan Kolariin.

- jäteautot (kuormakoko keskim. 10 m^3) 5 ajoneuvoa /d
- kuorma-autot 2 ajoneuvoa /d
- siirtokuormausrekat (30 t) 2-3 ajoneuvoa /vko
- muu liikenne esim. pakettiautot 5 ajoneuvoa /d

Jäteaseman tiealueet ja tulotie on rakennettu raskaan liikenteen vaatimusten mukaisesti murskesorapintaisina.

Siirtokuormausasemalle ja rakennusjätteen lajittelu-/varastoalueelle rakennetaan uudet tieyhteydet, samoin rakennusjätteen kaatopaikalle. Tie- ja varastoalueet mitoitetaan raskaan liikenteen routivuus- ja kantavuusominaisuuksien mukaisesti.

Uudet tiet rakennetaan 2- ajorataisina, murskesorapäällysteisinä. Rakennusjätteen lajittelualue (600 m^2), siirtokuormausalue (1300 m^2) sekä ongelmajätealue (200 m^2) kestopäällystetään.

Alueet viitoitetaan ja opasteet uusitaan.

Jäteaseman aitauksen kunto tarkistetaan ja sitä jatketaan tarvittaessa siten, että siirtokuormausasema on kokonaan aidattu. Sisäänajoreitit varustetaan lukittavilla porteilla.

Kotitalouksien pienjätekuormien vastaanotto ja varastointi

Kotitalouksien pienjätekuormissa tuodaan lajiteltua ja sekalaista yhdyskuntajätettä, joka sisältää mm. lasia, paperia, kartonkia, puuta, muovia, pienmetallia ja tekstiilejä. Pienjätekuormat ohjataan hyötyjätealueelle, jossa tuojat lajittelevat jätteet suoraan niille varattuihin säiliöihin. Nykyisten säiliöiden kunto ja käyttökelpoisuus tarkistetaan. Mikäli säiliöiden uusiminen on tarpeen, hankitaan niiden tilalle syväkeräyssäiliöitä, jotka tyhjennetään viereiselle varastoalueelle sijoitettaviin kuljetuskontteihin. Sekajätteelle varataan jätesäiliö, joka täytyttyään tyhjennetään siirtokuormausasemalla olevaan puristinkonttiin. Jätesäiliöt sijoitetaan kentälle varastokatoksen eteen.

Jos jätesäiliöiksi hankitaan vaihtolavasäiliöt, voidaan ne sijoittaa varastokatoksen taakse, jolloin liikenne ohjataan katoksen takana olevalle ajorampille, ja tyhjennys autoista säiliöihin tapahtuu rampin päältä. Tämä edellyttää, että ramppia levennetään tarpeen mukaan ja sen reunaan säiliöiden kohdalle rakennetaan tukimuuri ja taakse varastokenttä.

Keräyssäiliötä varataan minimissään sekalasin, pienmetallin, keräyspaperin sekä sekajätteen vastaanottoa varten.

Pienkuormat sisältävät myös kotitalouksien rakennusmateriaaleja ja purkujätteitä; puuta, metallia, muovia, betoni- ja tiilijätettä, eristeitä. Rakennusjätekuormat ohjataan rakennusjätteen lajittelualueelle, jossa niistä erotellaan hyötykäyttöön soveltuvat materiaalit. Sekajäte läjitetään rakennusjätteen kaatopaikalle.

Kotitalouksien öljyjätteiden vastaanotto ja käsittely

Ongelmajätteille hankitaan lukittava ongelmajätekontti, jossa jätteet varastoidaan ja toimitetaan asianmukaisen käsittelyluvan omaavaan laitokseen.
Tavallisimmat kotitalouksien ongelmajätteet ovat:

- romuakut ja paristot
- maalit, liimat, ohenteet
- loisteputket
- liuottimet ja pesuaineet
- lääkejäte
- hapot, emäkset
- torjunta, ja suoja-aineet
- jäteöljyt
- öljyiset vedet ja emulsiot
- öljynsuodattimet

Ongelmajätteet tarkistetaan ja merkitään. Kiinteät ja nestemäiset ongelmajätteet varastoidaan tiiviissä, suljetuissa astioissa ja hyväksytyissä konteissa, jotka merkitään asianmukaisesti. Keskenään reagoivat aineet varastoidaan erillään.

Ongelmajätealue noin 200 m^2 asfaltoidaan ja kuivatusvedet johdetaan öljyerotuskaivon kautta ympärysojaan.

Erilliskerätyn hyötyjätteen varastointi ja käsittely

Erilliskeräyspisteistä tuodulle lasille ja metallille varataan esim. kuljetuskontit, joissa ne välivarastoidaan ja viedään jatkojalostuskohteisiinsa. Metalliromu voidaan myös paalata ennen kuljetusta. Keräyspaperi kuuluu tuottajavastuun piiriin, joten jätteen keräyksestä ja kuljettamisesta hyötykäyttöön sovitaan tuottajayhteisön/Paperinkeräys Oy:n kanssa.

Jätelain mukaan jätettä saa varastoida enintään kolme vuotta ennen sen hyödyntämistä tai esikäsittelyä ilman, että varastoalue tulkitaan kaatopaikaksi (Valtioneuvoston päätös kaatopaikoista 861/1997).

Konttialueelle on varattu tilaa noin 1 700 m^2, josta 100 m^2 alue on asfaltoitu.

Kodinkoneiden, metalliromun ja SE-romun varastointi

Vuoden 2005 elokuun alusta lähtien vastaavat tuottajayhteisöt romuajoneuvojen ja SE-romun keräyksestä ja käsittelystä. Siirtokuormausasemalla varaudutaan kuitenkin em. romun vastaanottamiseen. Pääsääntöisesti keräys järjestetään tuottajayhteisöjen keräyspisteissä. Käytännön toteutus selvinnee lähitulevaisuudessa.

Kodinkoneet ja isokokoiset romut ja SE-romu varastoidaan hyötyjätekatoksessa, joka tyhjennetään ja kunnostetaan siten, että sinne ei pääse kertymään sadevettä eikä lunta. Seinät katetaan esim. profiilipellillä ja etuosa varustetaan teräsovilla. Varaston pohja asfaltoidaan. Romuajoneuvot varastoidaan hyötyjätekatoksessa tai konttialueella.

Kodinkoneista poistetaan käsityönä freonit, öljyt ja kompressorit. Kodinkoneet voidaan myös toimittaa kokonaisina ao. käsittelyluvan omaavalle yritykselle, joka suorittaa niille tarvittavan esikäsittelyn ja loppukäsittelyyn toimittamisen.

Siirtokuormaus

Siirtokuormausasema rakennetaan puristinkonttiratkaisuna, jossa pakkaavilla autoilla tai kuorma-autoilla tuodut jätekuormat tyhjennetään jätepuristimen syöttösuppiloon. Täydet kontit kuljetetaan loppusijoituskohteeseensa rekoilla. Yhteen 30 m^3 konttiin voidaan jätteen laadusta riippuen pakata noin 7-13 tonnia sekajätettä. Tyypillinen keskiarvo on noin 10 t. Enimmillään voidaan kerrallaan kuljettaa kolme konttia, keskimäärin 30 t jätettä.

Rakennusjätteen käsittely ja loppusijoitus

Sekalaista rakennusjätettä sisältävät kuormat lajitellaan rakennusjätteen lajittelualueelle, jossa niistä erotellaan koneellisesti kahmarilla suurimmat kappaleet. Samalla saadaan talteen hyötykäyttöön soveltuva jätepuu, pahvi, metalli. Puhdas puu kierrätetään tai haketetaan ja käytetään hyödyksi alueen lämpölaitoksissa. Käsitelty puu, joka sisältää puunsuoja-aineita tai pinnoituksen seurauksena halogenoituja yhdisteitä tai raskasmetalleja on ongelmajätettä ja toimitetaan välivarastoinnin jälkeen luvanvaraiseen käsittelypaikkaan tai kierrätykseen. Käsitelty puu varastoidaan suojattuna joko lajittelualueella tai pienjätteiden vastaanottoalueen hyötyjätekatoksessa.

Rakennusjätteen lajittelualueen ja varastoalueen tilavaraus on yhteensä noin 1 500 m^2, josta kestopäällystetään lajittelua varten noin 600 m^2.

Pysyvän jätteen kaatopaikka rakennetaan nykyisen suljettavan yhdyskuntajätteen läjitysalueen länsipuolelle. EY neuvoston antaman direktiiviä 1999/31/EY koskevan jätteiden luokittelu- ja kelpoisuusmenettelyä koskevan päätöksen (19.12.2002) mukaan lasipohjaiset kuitumateriaalit, jotka eivät sisällä orgaanisia sideaineita, rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät betoni, tiilet, laatat ja keramiikka sekä em. seokset, joissa on vain vähäinen määrä muita aineita kuten metalleja, muoveja, maata, orgaanisia aineita puuta ja kumia, sekä lasi-, maa- ja kiviaines voidaan sijoittaa pysyvän jätteen kaatopaikalle. Myös muut materiaalit mikäli ne alitavat em. päätöksessä määritellyt raja-arvot. Tavanomainen kipsipohjainen materiaali olisi päätöksen mukaan sijoitettava ainoastaan tavanomaisten jätteiden kaatopai-kalle.

Siirtokuormausasemalle tuleva rakennus- ja purkujäte esilajitellaan hyötykäyttöön soveltuvan materiaalin ja käsitellyn puuaineksen sekä mahdollisten muiden ongelmajätteiden poistamiseksi. Suuri osa jätteestä on em. pysyvää jätettä. Valtioneuvoston päätöksen (861/1997) mukaisesti pysyvän jätteen kaatopaikan maapohjan on täytettävä sellaisen veden kyllästämän maan vedenläpäisevyys- ja paksuusvaatimukset, että niiden yhdistetty vaikutus vastaa vähintään seuraavia vaatimuksia, $K \leq 1{,}0 \times 10^{-7}$ m/s, paksuus vähintään 1 m. Tavanomaisen jätteen kaatopaikan maapohjan vastaavat arvot ovat enintään 10^{-9} m/s ja kerrospaksuus 1m. Lisäksi on rakennettava keinotekoinen eriste ja 0,5 m salaojakerros.

Lapiokuusikon pohjamaa on tiivis- keskitiivis normaalikivinen silttinen hiekkamoreeni, jonka vedenläpäisevyyskerroin on laboratoriotutkimusten mukaan luokkaa 1.95 x 10^{-9} m/s.

Maapohja täyttää likimain tavanomaiselle jätteelle asetetun tiiveysvaatimuksen. Jätteen ominaisuuksista johtuen ei kaatopaikasta voida olettaa pitkänkään ajan kuluessa aiheutuvan jätelaissa tai –asetuksessa taikka VNp:ssä tarkoitettua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, eikä jätelain 22 § 1 momentissa tarkoitettua maaperän saastuttamiskiellon rikkomista. Lupaviranomainen voi em. syystä lieventää pohjantiiveysvaatimusta ja katsoa, että maapohjan luontainen tiiveys on riittävä.

Rakennusjätteen kaatopaikka mitoitetaan 10 vuoden käyttöä varten. Keskimääräisellä 5 m täyttökorkeudella on pinta-alatarve noin 0,5 ha. Alue rakennetaan vaiheittain.

Kaatopaikka-alueelta poistetaan puusto ja pintamaat, jotka käytetään soveltuvin osin yhdyskuntajätekaatopaikan maisemointiin. Maanpinta tasataan ja sille rakennetaan 0,5 m paksu kuivatuskerros, joka koostuu salaojaputkistosta, sitä ympäröivästä salaojamurskeesta tai salaojahiekasta sekä tarvittavista viemäreistä ja kokoojakaivoista. Kerroksen vedenläpäisevyys on vähintään 10^{-3} m/s. Salaojavedet johdetaan ympärysojaan. Yläpuoliset valumavedet johdetaan ympäristön kuivatusojiin. Pohjarakenteesta laaditaan rakentamissuunnitelma.

Lietteen kompostointi

Puhdistamoliete kompostoidaan kompostointialueella siihen saakka kunnes uusi jätevedenpuhdistamo rakennetaan Kolarin kirkonkylään. Rasvanerotuslietteet ajetaan jätetäyttöön 31.10.2007 saakka, minkä jälkeen lietteet voidaan mahdollisesti kompostoida yhdessä kuivatun jätevesilietteen kanssa. Jäteasemalla tulisi järjestää jätevesilietteen ja rasvanerotuskaivojen lietevesien kompostointikokeilu erillisen toteutussuunnitelman pohjalta.

Euroopan komissiossa valmistellaan ”kompostointidirektiiviä” (biohajoavan jätteen biologinen käsittely), jossa tullaan mm. biohajoavien jätteiden käsittelyprosessit määrittelemään tarkoin. Myös puhdistamolietteiden käsittelymenetelmiä tullaan määrittelemään, kun EU:n komissio tarkistaa voimassa olevan lietedirektiivin.

Puhdistamolietteen käsittelytavoitteet ja -menetelmät arvioidaan uudelleen em. direktiivien valmistuttua.

Piharoskien ja siivousjätteiden vastaanotto

Risut ja puutarhajäte, lehdet, leikkuujäte yms. otetaan vastaan kompostointialueella, jossa ne tarpeen mukaan haketetaan ja käytetään hyödyksi kompostissa.

Öljyisten jätteiden käsittely

Öljyisten jätteiden käsittelyalueen toiminta jatkuu entisellään. Säiliöiden kunto tarkistetaan ja ne uusitaan tarvittaessa. Öljyiset vedet ja emulsiot sekä jäteöljyt toimitetaan käsiteltä-väksi asianmukaiseen käsittelylaitokseen.

Öljyisten maiden kompostointia jatketaan vuoden 2007 marraskuun alkuun saakka. Mikäli käsittelyä jatketaan sen jälkeen on maaperän täytettävä VNp:ssä ongelmajätteiden kaatopaikalle asetettu tiiveysvaatimus: maaperän vedenläpäisevyyden tulee olla enintään 1×10^{-9} m/s, kerrospaksuus vähintään 5 m. Jollei maaperän tiiveys luonnostaan vastaa em. tiiveyttä, on sitä parannettava rakennetulla tiivistyskerroksella.

Käsittelyalueen maapohja, pohjatiiviste HDPE –kalvo 0,75 mm ja suojahiekkakerros 100 mm eivät täytä em. vaatimuksia. Toiminnan jatkuessa on varauduttava rakentamaan em. vaatimukset täyttävä tiivistysrakenne nykyiselle käsittelyalueelle tai rakennettava kokonaan uusi käsittelyalue.

Jätevesien ja valumavesien johtaminen ja käsittely

Käsiteltävät jätteet ovat jätevesilietteitä lukuunottamatta pääasiassa kuivia, eikä niiden käsittelystä muodostu jätevesiä. Valumavedet ovat kattamattomilla kentillä muodostuvia sade- ja lumen sulamisvesiä. Ainoastaan siirtokuormausaseman konttien pesuvedet ovat likaisia vesiä. Painekyllästetty puu varastoidaan hyötyjätekatoksessa tai muussa sääsuojatussa tilassa, jossa ei muodostu valumavesiä.

Vastaanotto- ja varastoalueiden (pienjätteiden vastaanottoalue, ylijäämämaiden varastoalue ja toimisto) pintavalumavedet johdetaan jäteaseman yläpuoliseen niskaojaan, jota syvennetään ja perataan tarpeen mukaan. Erilliskerättyjen hyötyjätteiden varastointialueen valumavedet johdetaan asfaltoidulta alueelta (100 m^2) pintakallistuksin kentän reunassa olevaan öljynerotuskaivoon ja edelleen kaatopaikkavesien käsittelyyn. Kaivon kunto tarkistetaan ja tarvittaessa kaivo uusitaan. Jos varastokatoksessa säilytetään romuajoneuvoja, rakennetaan katokseen ”lattiakaivo” mahdollisten valuvien öljyisten vesien keräämiseksi. Kaivojätteet toimitetaan luvanvaraiseen käsittelylaitokseen.

Siirtokuormausaseman, rakennusjätteen lajittelualueen ja ongelmajätevaraston valumavesille rakennetaan ritiläkantiset hiekanerotuskaivot esim. Ø600 EK ja öljynerotuskaivot, joista vedet johdetaan kaatopaikan ojastoon. Rakennusjätealueelle vievä tie sekä nykyinen kaatopaikkatie ongelmajätealueen kohdalla varustetaan rumpuputkilla (Ø 250). Öljynkäsittelyalueen vesien keräilykaivojen kunto tarkistetaan ja tarvittaessa laitteet uusitaan.

Kaatopaikkavesien käsittelyjärjestelmän pintavalutuskenttä ja turvesuodatusallas kunnostetaan perkaamalla ojat ja vaihdetaan suodatusaltaan turve.

ARVIO YMPÄRISTÖVAIKUTUKSISTA

Maaperä- ja pohjavesivaikutukset

Siirtokuormausaseman ei voida olettaa vaikuttavan haitallisesti ympäristöön. Nykytilanteeseen verrattuna päästöjen määrä vähenee oleellisesti. Muodostuvat likaiset vedet koostuvat siirtokuormausaseman pesuvesistä, sosiaalitilan vesistä, öljynkäsittelyalueen ja kompostointialueen suotovesistä sekä alueen puhtaista pintavalumavesistä. Siirtokuormausalueen tarkkailuohjelma sisältyy suljettavan kaatopaikan jatkotarkkailuohjelmaan.

Liikennevaikutukset

Toiminnasta aiheutuva melu on pääasiassa liikennemelua, jonka määrä lisääntyy siirtokuormausaseman kuljetusliikenteen myötä vain vähän (2 kuljetusrekkaa/vko). Tulotiellä ei ole kevyttä liikennettä eikä lähistöllä ole asutusta, joten liikenteestä aiheutuva melu- ja pakokaasuhaitta ympäristölle on vähäinen. Myös pölyämisestä aiheutuva haitta on aseman sijainnin vuoksi merkityksetön. Jäteasemalla ei käytetä koneita tai laitteita, jotka aiheuttavat ympäristössä havaittavaa tärinää.

Vaikutukset maankäyttöön, virkistykseen ja väestöön

Siirtokuormausasema ei vaikuta alueen kaavalliseen maankäyttöön. Lähialueella ei ole voimassa yleis- eikä detaljikaavoja. Uudet toiminnat eivät vaikuta alueen virkistyskäyttöön tai vesistöön.

Poikkeukselliset tilanteet ja niihin varautuminen

Poikkeustilanteiden (esim. tulipalot, koneiden öljy- ja polttoainevahingot) varalle varaudutaan asianmukaisin torjuntakalustoin, tarkkailuin ja ilmoitusmenettelyin. Toteutuksesta laaditaan tarvittaessa varautumissuunnitelma.

Hoito ja valvonta

Kaikki alueelle tulevat kuormat punnitaan lähtöpisteessään ja lähtevät kuormat hyötykäyttö-/loppusijoituskohteessaan. Jätteen määrä (m^3) ja laatu kirjataan. Yhteenveto vastaanotetuista ja lähteneistä jätteistä toimitetaan vuosittain Kolarin kunnan tekniselle toimistolle ja Lapin ympäristökeskukselle.

LUPAHAKEMUKSEN KÄSITTELY

Hakemuksen täydentäminen

Toiminnanharjoittaja on täydentänyt hakemusta 30.12.2004 Lapiokuusikon jäteaseman muutossuunnitelmalla, joka sisältää kaatopaikan sulkemisen ja siirtokuormausaseman perustamisen.

Hakemuksesta tiedottaminen

Lapin ympäristökeskus on tiedottanut hakemuksen vireilläolosta kuuluttamalla hakemuksesta Kolarin kunnan ja Lapin ympäristökeskuksen virallisilla ilmoitustauluilla 31.1.-1.3.2005 välisen ajan. Hakemusasiakirjat ovat kuulutusaikana olleet nähtävillä Kolarin kunnassa ja Lapin ympäristökeskuksessa. Kuulutuksen julkaisemisesta on ympäristönsuojelulain 38 §:n mukaisesti ilmoitettu erikseen rajanaapureille.

Tarkastukset ja neuvottelut

Ympäristölupahakemuksen käsittelyyn liittyen on kaatopaikalle tehty tarkastus 18.10.2004. Tarkastuspöytäkirja on hakemusasiakirjojen liitteenä.

Lausunnot

Lapin ympäristökeskus on pyytänyt asiasta lausuntoa Kolarin kunnalta, Kolarin kunnan terveydensuojeluviranomaiselta ja Kolarin kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselta.

Kolarin kunnan sosiaali- ja terveyslautakunta esittää lausunnossaan seuraavaa. Biojätteen kompostointi tiheään rakennetuissa taajamissa ja erityisesti Ylläksen tunturikeskuksessa (hotellit, ravintolat ja muut laitokset) kiinteistökohtaisena jokaisessa kiinteistössä ei ole käytännöllinen ratkaisu. Näin ollen tulisi selvittää biojätteen erilliskeräyksen järjestäminen ja käsitteleminen niin, ettei ympäristöterveydellisiä haittoja aiheutuisi. Lisäksi tulisi tarkemmin selvittää mihin kuolleet eläimet, esim. autokolarissa kuolleet porot haudataan, kun nykyisin jäteasemalla oleva teurasjätteiden ja kuolleiden eläinten hautaamismahdollisuus poistuu.

Muilta osin ympäristölupahakemukseen ei ole huomioitavaa.

Kolarin kunnan rakennuslautakunta esittää lausunnossaan seuraavaa:

Hakemus koskee tavanomaisen jätteen kaatopaikan toiminnan jatkamista enintään 31.10.2007 asti ja kaatopaikan sulkemisen sekä siirtokuormausaseman rakentamisen. Suunnitelmista poiketen jäteasemalle ei rakenneta ongelmajätteiden vastaanottopistettä. Ongelmajätteet otetaan vastaan paloasemalla, jossa niitä varten on asianmukaiset tilat.

Rakennuslautakunnalla ei ole huomautettavaa ympäristölupahakemuksesta.

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksesta ei esitetty muistutuksia eikä mielipiteitä.

Hakijan kuuleminen ja vastine

Toiminnanharjoittaja on ilmoittanut 13.5.2005 sähköpostitse, ettei anna vastinetta ympäristölupahakemuksesta annetuista lausunnoista.

YMPÄRISTÖKESKUKSEN RATKAISU

Ratkaisu

Lapin ympäristökeskus on tarkastanut ympäristölupahakemuksen, tutkinut asiasta annetut lausunnot ja luvan myöntämisen edellytykset. Ratkaisussaan ympäristökeskus on ottanut huomioon mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään.

Lapin ympäristökeskus myöntää Kolarin kunnalle ympäristönsuojelulain 28 §:n mukaisen ympäristöluvan tavanomaisen jätteen kaatopaikkatoiminnalle enintään 31.10.2007 asti, kaatopaikan sulkemiselle, siirtokuormausasemalle, pilaantuneiden maiden käsittelyalueelle ja pysyvän jätteen kaatopaikan toiminnalle. Toiminnanharjoittajan tulee toiminnassaan noudattaa ympäristönsuojelulain säännöksiä sekä jäljempänä tässä päätöksessä esitettyjä lupamääräyksiä.

Vastaus lausuntoon

Kolarin kunnan sosiaali- ja terveyslautakunnan lausunnon mukaan tulisi selvittää biojätteen erilliskeräyksen järjestäminen ja käsitteleminen niin, ettei ympäristöterveydellisiä haittoja aiheutuisi. Lisäksi tulisi selvittää mihin kuolleet eläimet haudataan kun jäteasemalta eläinten hautausmahdollisuus poistuu.

Sivutuoteasetuksen (EY N:o 1774/2002) mukaan kuolleiden eläinten ja teurasjätteiden hautaaminen maahan on sallittu syrjäisillä alueilla. Asetuksen mukaan hautaaminen ei saa aiheuttaa vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle, eikä ruhoa saa haudata pohjavesialueelle. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksen eläinjätteen käsittelystä (1022/2000) mukaan vähäriskisen eläinjätteen polttamisesta, hautaamisesta tai kompostoinnista vastaa kunnan alueella kunnaneläinlääkäri asetuksen liitteen 3 mukaisesti.

Biojätteen kiinteistökohtaisesta käsittelystä tai biojätteen erilliskeräyksen järjestämisestä voi kunta laatia kunnalliset jätehuoltomääräykset. Biojätteen sijoittamisesta jätetäyttöön on määrätty lupamääräyksessä 3.

LUPAMÄÄRÄYKSET

Kaatopaikan luokitus ja loppusijoitettavan jätteen määrä

1. Kaatopaikat luokitellaan tavanomaisen jätteen kaatopaikaksi. Kaatopaikalle voidaan sijoittaa, käsitellä tai välivarastoida seuraavat jätemäärät:

• Sekalainen yhdyskuntajäte (20 03 01)	3 500 t/a
• Rakennus- ja purkujäte (17 01 ja 17 05, ei ongelmajätteet) ja asbestijätteet (17 06 01* ja 17 06 05 *)	1 500 t/a
• Erilliskerätty hyötyjäte (mm. 20 01 40 ja 20 01 35)	400 t/a
• Kotitalouksien ongelmajäte (mm. 20 01 27)	100 t/a
• Pilaantuneet maat (17 05 03)	100 t/a
• Asumisjätevesien käsittelyssä syntyvät lietteet (19 08 05)	300 t/a
• **Yhteensä korkeintaan**	**5 900 t/a**

Rakennettava kaatopaikka luokitellaan pysyvän jätteen kaatopaikaksi. Kaatopaikalle voidaan sijoittaa vain pysyväksi jätteeksi luokiteltuja jätteitä.

Jätteiden vastaanotto

2. Kaatopaikalle voidaan vastaanottaa ainoastaan kaatopaikan luokituksen mukaista jätettä. Jätteiden vastaanotto tulee järjestää ja hoitaa siten, että tuotavan jätteen alkuperää, laatua, määrää ja sijoittamista voidaan valvoa. Näistä asioista tulee pitää kirjaa. Jätteen toimittajalta on vaadittava jätteiden kaatopaikkakelpoisuutta osoittava selvitys, ellei kyseessä ole yhdyskuntajäte tai siihen verrattava jäte.

   Erityisjätteistä tavanomaisen jätteen kaatopaikalle voidaan vastaanottaa eitartuntavaarallisia sairaalajätteitä, eläinkudosjätteitä sekä rasvan- ja hiekanerotuskaivojen lietteitä. Erityisjätteet, joita ei ole luokiteltu ongelmajätteiksi, kuten eitartuntavaaralliset terveydenhuollon jätteet, kuolleet eläimet tai eläinkudosjätteet tulee haudata jätetäyttöön ja peittää välittömästi. Kaatopaikalle voidaan vastaanottaa lisäksi asbestijätteitä. Sijoituspaikka on merkittävä maastoon ja kaatopaikkakarttaan. Eläinjätteet on kalkittava. Eläinten hautaamisessa on noudatettava mitä eläinten hautaamisesta on säädetty eläintautilaissa (55/80) ja valtioneuvoston päätöksessä kaatopaikoista (861/97) sekä muissa asiasta annetuissa säädöksissä.

   Jätettä kaatopaikalle vastaanotettaessa on huolehdittava seuraavista asioista:
   - Tarkastetaan tiedot jätteen alkuperästä ja tiedot jätteen luokittelusta yleisempien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen (1129/2001) mukaisesti ja jätettä koskevat muut asiakirjat,
   - Tarkastetaan jäte jätekuormaa vastaanotettaessa ja tarvittaessa sitä tyhjennettäessä sekä otetaan jätteestä tarvittaessa tarpeelliset näytteet mahdollisia tarkastustestejä varten,
   - Annetaan jätteen tuojalle kirjallinen todistus kaatopaikalle vastaanotetusta jätteestä,
   - Ilmoitetaan viipymättä valvontaviranomaiselle jätteestä, jota ei ole otettu vastaan ja
   - Pidetään kirjaa vastaanotetun jätteen lajista, määrästä, alkuperästä, toimituspäivämäärästä, tuottajasta tai tuojasta.

3. Kaatopaikalle ei saa sijoittaa seuraavia jätteitä:

   - Jätettä, jota ei ole asianmukaisesti esikäsitelty eikä sellaista asumisessa syntynyttä tai muuta vastaavaa jätettä, josta suurinta osaa biohajoavasta jätteestä ei ole kerätty talteen erillään muusta jätteestä hyödyntämistä varten;
   - Jätettä, joka on kaatopaikkaolosuhteissa räjähtävää, hapettavaa tai jäteasetuksen liitteessä 4 tarkoitetulla tavalla helposti syttyvää tai syttyvää;
   - Terveydenhuollossa syntyvää tartuntavaarallista jätettä (jäteasetuksen liitteessä 4 tai liitteen 2A luokassa 14 tarkoitettua jätettä);
   - Käytöstä poistettuja auton tai työkoneiden renkaita tai niiden silppua;
   - Nestemäistä jätettä;
   - Sellaista jätettä, joka ei täytä valtioneuvoston päätöksen kaatopaikoista liitteessä 2 tarkoitettuja kaatopaikkajätteelle asetettavia kelpoisuusvaatimuksia.

Yleiset määräykset

4. Kaatopaikan toiminnot on suunniteltava, perustettava, rakennettava ja hoidettava suunnitelmallisesti siten, ettei kaatopaikan käytöstä, sisäisestä liikenteestä tai muusta siihen liittyvästä toiminnosta aiheudu haittaa tai vaaraa ihmisen terveydelle tai ympäristölle roskaantumisen, melun, hajun, pölyn, haittaeläimien tai muun niihin rinnastettavan haitan muodossa.

5. Alue ja sen lähiympäristö tulee pitää siistinä irtoroskista tai muista vastaavista maisemallista, terveydellistä ja ympäristöllistä haittaa tai vaaraa aiheuttavista jätteistä. Alue lähiympäristöineen tulee siivota tarpeen mukaan, kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

6. Jätteenkäsittelyalueen ympärillä tulee olla vähintään 50 m leveä suojavyöhyke, jolla oleva puusto tulee säilyttää.

7. Jätteen vastaanoton tulee olla valvottua. Asiaton pääsy ja jätteen luvaton sijoittaminen kaatopaikalle on estettävä valvonnalla ja rakenteellisin keinoin kuten kaatopaikkaa ympäröivällä aidalla. Kaatopaikan portit on pidettävä lukittuina muulloin kuin aukioloaikana.

Kaatopaikan hoito

8. Jätteiden vastaanotto ja sijoittaminen jätetäyttöön tulee toteuttaa siten, että haitat ja vaaratilanteet estetään suunnitelmallisesti. Sortumat ja rakenteita vahingoittavat painumat, routimisesta johtuva kaatopaikkarakenteiden vaurioituminen, ympäristön roskaantuminen, melu- ja liikennehaitat, eläinten aiheuttamat haitat, haju- ja pölypäästöt sekä tulipalot tulee estää.

9. Kaatopaikalle toimitetut jätteet tulee sijoittaa tiivistettyinä kerroksina siten, että avoimena oleva jätetäyttö pysyy mahdollisimman pienenä. Jätetäyttö tulee tiivistää viikoittain ja peittää säännöllisesti vähintään 20 cm:n esipeittokerroksella. Jätepenger tulee muotoilla pintavaluntaa tehostavaksi. Tiivistyksessä tulee käyttää toimintaan suunniteltua kaatopaikkajyrää tai vastaavaa muuta laitetta.

Pilaantuneiden maiden ja ongelmajätteiden pienerien vastaanotto ja käsittely

10. Pilaantuneiden maiden käsittelyalueiden pohjarakenteet tulee olla rakennettu nestetiiviiksi. Rakenteiden tulee vastata ongelmajätteiden kaatopaikan rakenteita. Alueelta muodostuvat kontaminoituneet vedet tulee johtaa öljynerotuskaivon kautta kaatopaikkavesien käsittelyjärjestelmään. Jos halutaan esikäsitellä muita kuin öljyllä likaantuneita massoja, tulee niiden esikäsittelystä esittää selvitys, jonka perusteella lupamääräystä voidaan täsmentää tai täydentää lupaa.

11. Alueella voidaan käsitellä öljyisiä maita kompostoimalla tai vastaavan tehon omaavalla menetelmällä. Käsittelyn tulee tapahtua kokonaisuudessaan niihin soveltuvissa rakenteissa. Massat, joiden öljypitoisuus on yli 5 000 mg/kg, tulee toimittaa luvanomaavaan asianmukaiseen käsittelyyn. Massat, joiden öljypitoisuus on 1000-5000 mg/kg, tulee kompostoida. Massat, joiden öljypitoisuus on alle 1000 mg/kg, voidaan käyttää tavanomaisen jätteen kaatopaikalla peittomaina. Kaatopaikan sulkemisen jälkeen puhdistetut maat on toimitettava mahdollisuuksien mukaan hyötykäyttöön. Kompostia on hoidettava niin, että kompostointiolosuhteet pysyvät optimaalisina. Kompostointiolosuhteita on tarkkailtava lämpötilaa seuraamalla ja ottamalla kokoomanäytteitä, joista analysoidaan mm. prosessin kehittymistä kuvaavat suureet.

12. Pilaantuneen maan välivarastointialueet sekä ongelmajätteen pienerien vastaanotto- ja käsittelykentän tulee olla kantava ja se tulee rakentaa vesitiiviiksi. Kentän suoto- ja valumavedet tulee johtaa öljynerotuskaivon kautta vesienkäsittelyjärjestelmään. Kentän rakennetta tulee tarkkailla säännöllisesti ja halkeamat ja muut vauriot on korjattava viipymättä.

13. Öljynerotuskaivojen toimintaa ja täyttymistä on tarkkailtava säännöllisesti ja siitä on pidettävä kirjaa. Kaivot on varustettava automaattisilla pinnanhälytyslaitteilla ja kaivoja on huollettava ja tyhjennettävä säännöllisesti.

14. Pilaantuneita maamassoja voidaan välivarastoida käsittelyalueella korkeintaan yhden (1) vuoden ajan. Välivarastossa olevat pilaantuneet maamassat on peitettävä haitta-aineiden leviämisen ehkäisemiseksi.

15. Ongelmajätteitä ei saa sekoittaa keskenään eikä muihin jätteisiin tai aineisiin paitsi, jos se on hyödyntämisen tai käsittelyn kannalta välttämätöntä. Ongelmajätteet on varastoitava katetussa ja lukitussa varastotilassa. Jäteöljyjen ja muiden nesteiden vastaanotto- ja varastosäiliöt on pidettävä kunnossa säännöllisellä tarkkailulla ja huollolla. Kaikki nestemäisiä ongelmajätteitä sisältävät varastosäiliöt tulee varustaa suoja-altailla ja ulkona olevat säiliöt lisäksi katoksella. Vastaanotetut ongelmajätteet on toimitettava vastaanottajalle, jolla on lupa niiden käsittelyyn. Ongelmajätettä luovutettaessa on jätteiden siirrosta laadittava siirtoasiakirja. Siirtoasiakirja tai sen jäljennös on säilytettävä kolmen (3) vuoden ajan.

Hyödynnettävien jätteiden vastaanotto ja lajittelu

16. Hyödynnettävien jätteiden vastaanotto ja käsittely on suoritettava siten, että erikseen kerätyt jätejakeet voidaan pitää toisistaan erillään. Jätteiden lajittelu ja muu mahdollinen käsittely on suoritettava siten, ettei toiminnasta aiheudu roskaantumis-, pöly- tai meluhaittaa laitosalueen ulkopuolella. Alueelle ei saa muodostua suuria jätevarastoja, vaan hyötyjätteet tulee toimittaa säännöllisesti hyödynnettäväksi. Alueelle tulee rakentaa pintavesien keräilyjärjestelmä ja vedet on johdettava kaatopaikan jätevesien käsittelyyn.

Lietteen käsittely

17. Kaatopaikalla voidaan kompostoida jätevedenpuhdistamolta tuotua kuivattua puhdistamolietettä (jäteluokka 19 08 05).

    Kompostointi, tuotteiden varastointi, kuljetukset ja jälkikypsytys tulee järjestää alueella siten, ettei toiminnasta aiheudu haju-, pöly- tai meluhaittaa eikä maaperän saastumista, ympäristön roskaantumista tai muuta siihen rinnastettavaa haittaa. Kentän suoto- ja valumavedet tulee hallitusti johtaa kaatopaikkavesien käsittelyjärjestelmään. Kentän rakennetta tulee tarkkailla säännöllisesti ja halkeamat ja muut vauriot on korjattava viipymättä. Jälkikompostointi on suoritettava hyvää kompostointitapaa noudattaen. Toiminnassa tulee erityistä huomiota kiinnittää siihen, että jälkikypsytys- ja varastointikentällä syntyvien valumavesien määrä on mahdollisimman vähäinen ja laatu mahdollisimman hyvä. Hajuhaittojen ehkäisemiseksi ja haittaeläinten alueelle kerääntymisen estämiseksi tulee alueelle kertyneet raaka-ainejäämät puhdistaa viipymättä.

    Mikäli kompostointia jatketaan kaatopaikka-alueella 31.10.2007 jälkeen, tulee kompostoinnin järjestämisestä jättää suunnitelma Lapin ympäristökeskukselle kolme (3) kuukautta ennen rakennustoimenpiteisiin ryhtymistä.

    Lietteiden vastaanottosäiliö on poistettava käytöstä Lapiokuusikon jäteaseman liittyvän muutossuunnitelman mukaisesti 31.10.2007 mennessä.

18. Toiminnanharjoittajan tulee haju- ja muiden ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi ja lopputuotteen laadun varmistamiseksi huolehtia siitä, että kompostoitumisprosessi tapahtuu kompostoitumisen onnistumisen kannalta optimaalisissa olosuhteissa.

19. Kompostointi on suoritettava siten, että kompostoitu tuote voidaan hyödyntää. Jälkikypsytyksen jälkeen alueella saa varastoida valmista tuotetta korkeintaan yhden (1) vuoden ajan.

    Valmiin kompostin on täytettävä kompostituotteille lainsäädännössä asetetut laatuvaatimukset. Valmiin tuotteen laatua tulee seurata säännöllisesti. Toiminnanharjoittajalla on oltava kompostituotteen laadunseurantaohjelma, joka on toimitettava ympäristökeskukselle. Ympäristökeskus voi tarvittaessa antaa lisämääräyksiä koskien kompostituotteen laadunvalvontaa. Laatuseurannan tulokset tulee toimittaa tiedoksi Lapin ympäristökeskukselle vuosiyhteenvedon liitteenä.

Suotovesien käsittely

20. Kaatopaikka-alueen puhtaat pintavedet ja ulkopuoliset valumavedet on pidettävä erillään jätteistä ja kaatopaikkavesistä. Vesienkäsittelyjärjestelmä tulee mitoittaa siten, että ylivirtaamakaudellakin kaikki kaatopaikka-alueella muodostuvat vedet voidaan käsitellä tehokkaasti. Kaatopaikkavedet on kerättävä yhteen soveltuvin teknisin ratkaisuin kuten salaojituksin ja pumppauksin. Vesien kerääminen ja johtaminen puhdistukseen koskee myös muita veden likaantumista aiheuttavia toimintoja.

    Alueen ojien ja viemäreiden sekä altaiden kunnosta ja puhdistuksesta tulee huolehtia säännöllisesti siten, ettei alueen suoto- ja valumavesistä aiheudu pinta- tai pohjavesien pilaantumista, ojien liettymistä tai ympäristön vettymistä.

21. Kaatopaikan vesienhallinta ja -käsittely on järjestettävä valtioneuvoston päätöksen kaatopaikoista 861/1997 edellyttämällä tavalla tehokkaasti siten, että kaatopaikalta suotautuvat vedet kerätään yhteen ja käsitellään vähintään tasausaltaalla, turve tms. suodatuksella tai vastaavantehoisella muulla menetelmällä. Puhdistetut kaatopaikkavedet tulee voida hallitusti johtaa pois kaatopaikka-alueelta. Luvan hakijan on oltava selvillä kaatopaikkavesien puhdistamisen tehokkuudesta. Mikäli lupamääräyksen 29 velvoittaman tarkkailun tulosten perusteella tai muulla tavoin todetaan kaatopaikkavesien haitallisia vaikutuksia ympäristössä, on luvan hakijan Lapin ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla viivytyksettä ryhdyttävä toimiin vesien puhdistamisen tehostamiseksi.

22. Tavanomaisen ja pysyvän jätteen kaatopaikkaa, pilaantuneen maan ja ongelmajätteen pienerien käsittelykenttää, hyödynnettävien jätteiden vastaanotto- ja käsittelyaluetta on hoidettava siten, että suoto- ja valumavesien määrä pysyy mahdollisimman vähäisenä ja laatu hyvänä. Puhdas lumi tulee poistaa ko. alueilta ja muilta vesienkäsittelyjärjestelmään liitetyiltä alueilta kaatopaikka-alueen ulkopuolelle vuosittain keväisin ennen sulamiskauden alkua.

Pysyvän jätteen kaatopaikka

23. Pysyvien jätteiden loppusijoitustoimintaa voidaan jatkaa käytössä olevalla täyttöalueella enintään 31.10.2007 saakka. Mikäli toimintaa jatketaan em. ajankohdan jälkeen, tulee pysyvän jätteen kaatopaikan veden kyllästämän maaperän täyttää seuraavat vaatimukset. Maaperän vedenläpäisevyys saa olla enintään $K \leq 1{,}0 \times 10^{-7}$ m/s ja paksuus tulee olla vähintään 1 m. Mikäli pysyvän jätteen kaatopaikka sijoitetaan käytössä olevalle kaatopaikka-alueelle tulee toiminnanharjoittajan esittää toimintaa koskeva suunnitelma Lapin ympäristökeskukselle hyväksyttäväksi kolme (3) kuukautta ennen toiminnan aloittamista. Suunnitelman tulee sisältää tiedot mm. maaperän vedenläpäisevyydestä. Jos kaatopaikka sijoitetaan nykyisen kaatopaikka-alueen ulkopuolelle, tulee toiminnalle hakea uusi ympäristölupa.

Siirtokuormausasema

24. Siirtokuormausasemalle voidaan ottaa vastaan tavanomaisen jätteen kaatopaikalle loppusijoitettavaksi hyväksyttyjä jätteitä. Mikäli siirtokuormattavat jätteet tullaan loppusijoittamaan kaatopaikalle, tulee jätteistä olla eroteltuna suurin osa biohajoavasta jätteestä. Siirtokuormausaseman ympäristö on pidettävä siistinä. Rakenteet tulee suunnitella ja toteuttaa siten, ettei aiheuteta ympäristön pilaantumista. Siirtokuormausaseman laitteisto ja toiminta tulee suunnitella siten, että haittaeläinten ravinnonsaanti voidaan estää. Siirtokuormausasemaa koskevat suunnitelmat tulee toimittaa Lapin ympäristökeskukselle hyväksyttäväksi kuusi (6) kuukautta ennen toiminnan aloittamista. Asemalle vastaanotetuista ja edelleen toimitetuista jätteistä tulee pitää kirjaa. Kirjanpito on esitettävä lupamääräyksen 31 mukaisesti vuosiraportissa.

25. Siirtokuormausaseman liikennöintialueet tulee olla kantavia ja ne tulee rakentaa vesitiiviiksi. Liikennöintialueen suoto- ja valumavedet tulee johtaa öljynerotuskaivon kautta vesienkäsittelyjärjestelmään. Kentän rakennetta tulee tarkkailla säännöllisesti ja halkeamat ja muut vauriot on korjattava viipymättä.

Valvonta ja tarkkailu

26. Vesienkäsittelyjärjestelmän, siirtokuormausaseman, pilaantuneen maan käsittelyalueen, kaatopaikan asianmukaista hoitoa, käyttöä ja käytöstä poistamista ja niihin liittyviä toiminnan tarkkailuja varten on määrättävä näistä tehtävistä vastuussa oleva hoitaja. Vastaavan hoitajan nimi ja yhteystiedot on ilmoitettava Lapin ympäristökeskukselle ja Kolarin kunnan ympäristönsuojelu-, terveys- ja paloviranomaisille.

27. Toiminnanharjoittajan tulee pitää kirjaa ympäristön- ja terveydensuojelun kannalta merkityksellisistä tapahtumista. Käyttöpäiväkirjasta tulee ilmetä mm. öljynerotuskaivojen sekä vesien keräily- ja käsittelytoimintojen tarkkailu ja laitoskohtainen kirjanpito vastaanotetuista, käsitellyistä, edelleen toimitetuista ja palautetuista jätteistä (alkuperä, jäteluokka, laatu, määrä, sijoituspaikka, toimituspäivämäärä, tuottaja, tuoja). Tavanomaisten käyttötietojen lisäksi tulee merkitä tiedot tapahtuneista häiriötilanteista ja niiden vaikutuksista ympäristöön. Kirjanpito on pyydettäessä esitettävä valvontaviranomaiselle. Kirjanpitoa on säilytettävä vähintään kolme (3) vuotta.

28. Mikäli kaatopaikan toiminnassa tai laitteistoissa ilmenee häiriöitä, on vikojen ja häiriötilanteiden syy välittömästi selvitettävä ja vika tai muu häiriön aiheuttaja välittömästi korjattava. Poikkeuksellisen suuria päästöjä aiheuttavista häiriötilanteista sekä muista vahingoista ja onnettomuuksista on ilmoitettava välittömästi paikalliselle palo- ja pelastusviranomaiselle, Kolarin kunnan terveydensuojelu- ja ympäristönsuojeluviranomaisille ja Lapin ympäristökeskukselle.

29. Hakijan tulee ulkopuolista asiantuntijaa käyttäen tarkkailla alueen pinta- ja pohjavesiä. Pinta- ja pohjavesien tarkkailu on toteutettava Lapin ympäristökeskuksen 7.7.1995 hyväksymän tarkkailusuunnitelman mukaisesti lisättynä seuraavilla määrityksillä:

    - Pintavettä on tarkkailtava kaatopaikka-alueen yläpuolelta vähintään yhdestä havaintopisteestä otetuin näyttein ja
    - Jätetäytön sisäisen veden korkeutta.

    Mikäli tarkkailutulokset osoittavat vesien käsittelyn olevan riittämätöntä on käsittelyä tehostettava.

    Kaatopaikkakaasun kertymistä ja purkautumista on seurattava käytössä oloaikana siten, että kaasun muodostuksesta saadaan luotettavat tiedot kaatopaikan kaikilla osilla.

30. Kaatopaikan jätetäyttöä on tarkkailtava ja valvottava säännöllisesti. Jätetäytön tarkkailussa tulee tarkkailla seuraavia seikkoja:

    - jätetäytön pinta-ala, tilavuus, korkeus, koostumus ja painuminen,
    - jätetäytön sisäiset ominaisuudet kuten vesipinnan korkeus,
    - jätteen sijoittamismenetelmä,
    - laskelma kaatopaikan jäljellä olevasta täyttötilavuudesta ja korkeudesta.

    Jätetäytön seurantaa koskeva raportti on toimitettava Lapin ympäristökeskukselle ja Kolarin kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vuosittain helmikuun loppuun mennessä.

    Tarkkailuohjelmaa voidaan myöhemmin hakijan tai valvontaviranomaisen aloitteesta Lapin ympäristökeskuksen päätöksellä tarvittaessa muuttaa.

Toiminnanharjoittajan tulee esittää Lapin ympäristökeskukselle hyväksyttäväksi kaatopaikkaa koskeva tarkkailusuunnitelma 31.12.2007 mennessä. Suunnitelman tulee sisältää tiedot kaatopaikkavesien, pinta- ja pohjavesien, kaatopaikkakaasun ja jätetäytön tarkkailusta.

31. Toiminnanharjoittajan tulee toimittaa Lapin ympäristökeskukselle ja Kolarin kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vuosittain helmikuun loppuun mennessä edellistä kalenterivuotta koskeva raportti kaatopaikan toiminnasta sekä jätteistä. Jätteet on luokiteltava ympäristöministeriön päätöksen 1129/2001 mukaisesti. Raportista tulee ilmetä ainakin seuraavat lupamääräyksissä seurattavaksi määrätyt tiedot:

- tiedot kaatopaikalle vastaanotetun jätteen laadusta ja määrästä,
- tiedot kaatopaikalle vastaanottamatta jätettyjen jäte-erien laadusta, määristä, tuottajista ja tuojista,
- jätteistä annetut asiantuntija-arviot,
- kaatopaikalta edelleen toimitettujen jätteiden määrä, laatu, edelleen toimittaminen ja vastaanottajat,
- tiedot siirtokuormausasemalle vastaanotetuista ja edelleen toimitetuista jätteistä
- tiedot jätetäytöstä,
- yhteenveto tarkkailusuunnitelman mukaisista seurantatiedoista,
- kaatopaikalla tapahtuneet häiriötilanteet (syy, kestoaika, päästö) ja niiden vaikutus terveydensuojelun ja ympäristönsuojelun kannalta,
- muut toimenpiteet, joilla on ollut merkitystä ympäristöhaittojen syntymiseen tai ehkäisyyn.

Lupamääräykset kaatopaikan sulkemisesta

32. Lapiokuusikon tavanomaisen jätteen kaatopaikka on poistettava käytöstä viimeistään 31.10.2007. Toiminnanharjoittajan on toimitettava yksityiskohtainen sulkemista koskeva suunnitelma kuusi (6) kuukautta ennen sulkemistoimenpiteiden aloittamista Lapin ympäristökeskukselle. Suunnitelmassa tulee esittää myös rakennustöitä koskeva laadunvarmistussuunnitelma ja aikataulu rakennustöiden toteuttamisesta.

33. Kaatopaikka-alue on pidettävä aidattuna ja kaatopaikalle johtavalle tielle on rakennettava lukittava puomi sekä asetettava taulu, josta selviää kunnan uudet jätehuoltojärjestelyt ja jossa kerrotaan jätteiden oikeasta sijoittamisesta.

34. Kaatopaikka-alueen roskaantunut ympäristö on siivottava ja jätteet sijoitettava jätetäyttöön ennen esipeittokerroksen rakentamista.

35. Jätetäyttö on muotoiltava siten, että alueen luiskien kaltevuus reuna-alueilla tulee olla 1:3 tai loivempi. Lakialueen kaltevuuden tulee olla vähintään 1:20. Jätetäyttö on tiivistettävä tehokkaasti ennen pintarakennekerrosten rakentamista.

36. Jätetäytön päälle tulee rakentaa kaasunkeräysputkisto tai kaasunkeräyskerros joko yhtenäisenä kerroksena tai säteittäisinä jätetäytön korkeimmalle kohdalle kaasunkäsittelypaikalle johtavina kanavina. Kaasunkeräyskerros tulee rakentaa sorasta, sepelistä, louheesta tai muusta sellaisesta karkeasta materiaalista, jossa kaasu varmuudella kulkeutuu. Kaasunkeräys on järjestettävä siten, että pääosa alueella muodostuvasta kaasusta saadaan kerättyä. Kaatopaikalla muodostuvat kaasut on käsiteltävä biosuodattimella tai vähintään vastaavantehoisella muulla menetelmällä.

37. Esipeittokerroksen ja sen jälkeen rakennettavan kaasunkeräyskerroksen päälle on rakennettava vähintään 0,5 m:n paksuinen tiivistyskerros silttimoreenista tai vastaavan tiiveysominaisuuden (vedenläpäisevyys K-arvona $< 1\times10^{-8}$ m/s) täyttävästä materiaalista. Suurimmat, yli 100 mm halkaisijaltaan olevat kivet on poistettava. Tiivistyskerros on rakennettava mahdollisimman tiiviiksi lähellä parannetun Proctor-kokeen mukaista optimivesipitoisuutta.

Rakenteen tiivistämistä on seurattava kenttäkokein (esim. Troxler-laitteella tai vastaavalla) ja tiivistämistä on jatkettava kunnes saavutetaan tiiveysvaatimus D ≥ 85 % (parannettu Proctor-koe) tai tiivistymistä ei enää tapahdu.

Tiivistyskerroksen päälle on rakennettava vähintään 0,5 m:n kuivatuskerros sorasta, hiekasta tai muusta vastaavasta materiaalista. Tarvittaessa kuivatuskerros erotetaan tiivistyskerroksesta ja pintarakenteesta geotekstiilillä. Kuivatuskerroksen vedenläpäisevyyden tulee olla suurempi kuin 1 x 10^{-4} m/s.

Kuivatuskerroksen päälle on rakennettava pinta- ja kasvukerros, joka on vahvuudeltaan yhteensä vähintään 1 m. Pintakerroksen uloin osa tulee rakentaa kasvukerrokseksi soveltuvasta materiaalista. Pintakerros on nurmetettava, metsitettävä tai pidettävä muuten kasvipeitteisenä siten, että maisemoitu kaatopaikka sopii mahdollisimman hyvin ympäröivään luontoon ja maisemaan.

38. Kaatopaikan tiivistetyn ja peitetyn jätetäytön alueella on suunnitelmallisesti estettävä ja torjuttava haitat sekä vaaratilanteet kuten sortumat, rakenteita vahingoittavat painumat, penkereen puutteellinen vakavuus ja routimisesta johtuva rakenteiden vaurioituminen.

39. Kaatopaikan sulkemistoimenpiteiden yhteydessä tehtävistä rakenteista ja käytettävistä materiaaleista tulee tehdä laadunvarmistus. Laadunvalvontasuunnitelma tulee esittää valvontaviranomaisille kolme (3) kuukautta ennen työmaan aloittamista. Laadunvarmistuksesta tulee laatia raportti, johon on sisällytettävä tiedot rakenteiden laadunvalvonnasta, käytettävien materiaalien rakeisuusmittauksista ja vedenläpäisevyysarvoista ja rakennustöiden yksityiskohtaisesta toteuttamisesta.

    Luvan hakijan on ilmoitettava Lapin ympäristökeskukselle työn loppuun suorittamisesta ja alueella on pidettävä lopputarkastus. Hankkeesta tulee tehdä loppuraportti, josta selviää käytettyjen materiaalien laatu sekä massamäärät, työn toteutus sekä laadunvarmistumisen raportti. Loppuraportti tulee toimittaa kolme (3) kuukautta ennen lopputarkastusta Lapin ympäristökeskukselle ja Kolarin kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Lopputarkastus tulee pitää viimeistään 31.8.2010.

Muut lupamääräykset

40. Jätteiden kuormaus ja kuljetus on järjestettävä siten, että niistä aiheutuva melu, roskaantuminen tai muu häiriö ympäristölle jäävät mahdollisimman vähäisiksi. Kaatopaikan toiminta tulee järjestää siten, ettei melutaso lähimmissä häiriintyvissä kohteissa ylitä ulkona melutasoa 55 dB (L_{Aeq}) päivällä (klo 7-22) eikä 50 dB (L_{Aeq}) yöllä (klo 22-07). Lapin ympäristökeskus voi tarvittaessa antaa myös melunmittaamista koskevia määräyksiä.

41. Kaatopaikka-alue ei saa toiminnan lopettamisen jälkeenkään aiheuttaa haittaa tai vaaraa ympäristölle. Kaatopaikkatoiminnan päätyttyä luvan hakija vastaa edelleen, vähintään 30 vuoden ajan, ettei kaatopaikka-alue aiheuta vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle.

42. Luvan haltijan on oltava riittävästi selvillä toimialansa parhaan taloudellisesti käyttökelpoisen tekniikan kehittymisestä ja varauduttava sen käyttöönottoon.

43. Toiminnanharjoittajan tulee asettaa 200 000 euron vakuus tai esittää muu vastaava järjestely asianmukaisen jätehuollon, käytöstä poistamisen ja jälkihoidon varmistamiseksi. Muuna vastaavana järjestelynä voidaan pitää esimerkiksi kuntatakausta. Vakuus tulee asettaa Lapin ympäristökeskukselle 30.9.2005 mennessä. Vakuuden määrä voidaan tarkistaa kaatopaikan lupamääräysten tarkistamisen yhteydessä.

RATKAISUN PERUSTELUT

Kun kaatopaikkatoimintaa harjoitetaan tässä päätöksessä esitetyllä tavalla ja noudatetaan annettuja määräyksiä, niin kyseinen toiminta täyttää ympäristönsuojelulain, jätelain ja niiden nojalla annettujen asetusten sekä eräistä naapuruussuhteista annetun lain vaatimukset.

Luvan myöntämisen edellytykset

Luvan mukaisesti toimittaessa kaatopaikasta ei aiheudu:

- terveyshaittaa,
- merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa,
- vesistön, maaperän tai pohjaveden pilaantumista,
- erityisten luonnonolojen huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella,
- eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.

Kaatopaikan luokitus ja loppusijoitettavan jätteen määrä

Kaatopaikat on luokiteltava YsA 20 §:n mukaan ongelmajätteen, tavanomaisen jätteen tai pysyvän jätteen kaatopaikaksi. Kaatopaikalle saa sijoittaa vain sen luokituksen mukaista jätettä. Lupahakemuksessa esitettyjen jätetietojen mukaan kaatopaikka luokitellaan tavanomaisen jätteen kaatopaikaksi. Kaatopaikkaa koskevasta lupahakemuksesta annettavassa päätöksessä on oltava määräys kaatopaikan luokasta.

Kaatopaikalle loppusijoitettavan, kaatopaikalla käsiteltävän tai välivarastoitavan jätteen määrän rajoittamisella rajataan toiminta siihen laajuuteen, joka alueella tämänhetkiset ratkaisut ja alueellinen jätehuoltosuunnitelma huomioon ottaen on perusteltua. Toisaalta sillä tähdätään ratkaisuihin, joilla pyritään ehkäisemään jätteiden syntyä. (lupamääräys 1)

Jätteiden vastaanotto

Jätteiden vastaanottoa koskevia määräyksiä on annettu sen varmistamiseksi, että kaatopaikalle sijoitetaan ainoastaan luokituksen mukaisia jätteitä. Näin varmistetaan se, että kaatopaikan ympäristövaikutukset voidaan pitää hallinnassa ja että kaatopaikan käyttäjille ja hoitajille ei aiheuteta vaaraa tai haittaa. Esikäsittelemättömän sekalaisen yhdyskuntajätteen vastaanotto ja sijoittaminen tavanomaisen jätteen kaatopaikalle on ollut kielletty vuoden 2005 alusta lukien. Tämä määräys on annettu sijoittamisesta aiheutuvien lintu-, rotta- , haju- ym. haittojen sekä vedenlaatuun aiheutuvien vaikutusten ehkäisemiseksi.

Tavanomaisen jätteen kaatopaikalle on hyväksytty vastaanotettavaksi ja sijoitettavaksi asianmukaisesti esikäsiteltyä tavanomaista ja pysyvää jätettä. Esikäsittelyllä lajittelu mukaan lukien tarkoitetaan tässä fysikaalisia, kemiallisia, biologisia tai termisiä menetelmiä, joiden avulla muutetaan jätteen ominaisuuksia sen määrän tai haitallisuuden vähentämiseksi, sen käsittelyn helpottamiseksi tai hyödyntämisen tehostamiseksi. Siten esimerkiksi syntypaikkalajittelu, jolla suurin osa biohajoavasta jätteestä kerätään talteen erillään muusta jätteestä hyödyntämistä varten, on esikäsittelyä. Valtioneuvoston päätöstä kaatopaikoista on muutettu vuonna 1999 (VNp 1049/1999). Myös päätöksen 4 §:n 1 momentin 1 kohtaa, jossa määrätään, että kaatopaikalle ei saa sijoittaa jätettä, jota ei ole asianmukaisesti esikäsitelty, on tuolloin muutettu. Muutettu valtioneuvoston päätös on tullut voimaan 1.1.2005. Myöskin tämän perusteella esikäsittelemättömän sekajätteen sijoittaminen kaatopaikalle ei ole sallittua.

Kaatopaikka-alueella voi olla sijoituspaikka erityisjätteille, kun ne käsitellään ja peitetään asianmukaisesti siten, ettei niistä aiheudu jätelain mukaista haittaa. Erityisjätteiden välitön peittäminen on tarpeen, koska peittämättömät teuras- ja eläinjätteet houkuttelevat haitta-

eläimiä, jotka voivat levittää taudinaiheuttajia ja aiheuttaa siten terveyshaittaa. Valtioneuvoston päätös kaatopaikoista kieltää tartuntavaarallisen jätteen loppusijoittamisen kaatopaikalle.

Lupamääräyksessä 3 nestemäisellä jätteellä tarkoitetaan jätevettä ja muuta nestemäisessä muodossa olevaa jätettä. Käytöstä poistettuja auton tai työkoneen renkaita ei myöskään saa sijoittaa kaatopaikalle. Määräyksessä sovelletaan valtioneuvoston päätöstä kaatopaikoista (861/1997 muutettu 1049/1999). (lupamääräykset 2 ja 3)

Yleiset määräykset

Kaatopaikan perustamista, rakentamista ja käyttöä ym. koskevia määräyksiä on annettu sen varmistamiseksi, ettei toiminnasta aiheudu merkittäviä ympäristöhaittoja. (lupamääräys 4)

Jätelain roskaamiskiellon mukaan ympäristöön ei saa jättää roskaa, käytöstä poistettuja esineitä tai muuta vastaavaa siten, että siitä aiheutuu epäsiisteyttä, maiseman rumentumista, viihtyisyyden vähentymistä tai niihin rinnastettavaa muuta vaaraa tai haittaa. (lupamääräys 5)

Jättämällä riittävä puuston peittämä suojavyöhyke jätteenkäsittelyalueen ja tien väliin, varmistetaan mahdollisten melu-, pöly-, haju- ja maisemahaittojen jääminen vähäisiksi. Lisäksi puusto suojaa täyttöaluetta tuulen vaikutukselta vähentäen ympäristön roskaantumista. (lupamääräys 6)

Kaiken jätteen vastaanoton tulee tapahtua ohjatusti, jolla varmistetaan suunnitelmien mukainen toiminta. Kaatopaikka-alueen aitaaminen ja varustaminen lukittavalla portilla estää kaatopaikan hallitsemattoman ja luvattoman käytön. Aita estää myös porojen pääsyn kaatopaikka-alueelle. (lupamääräys 7)

Kaatopaikan hoito

Kaatopaikkojen hoitoa koskevia määräyksiä on annettu sen varmistamiseksi, ettei toiminnasta aiheudu merkittäviä ympäristöhaittoja.

Jätteen kerroksittaisella tiivistämisellä ja asianmukaisella peittämisellä voidaan ehkäistä haittaeläinten määrän lisääntymistä ja roskaantumista sekä vähentää jätetäytön myöhempää painumista ja kaatopaikkatilavuuden tarvetta. Lisäksi se yhdistettynä pinnan oikeaan muotoiluun voidaan vähentää jätetäytön läpi suotautuvan veden määrää. Toiminnan laajuus huomioiden täyttöalueen tiivistäminen ja peittäminen katsotaan perustelluksi. (lupamääräykset 8 ja 9)

Pilaantuneiden maiden ja ongelmajätteiden pienerien vastaanotto ja käsittely

Pilaantuneiden maiden vastaanotosta ja käsittelystä annettujen määräysten tarkoituksena on estää toiminnasta ympäristölle aiheutuvia haittoja. Muilla kuin öljyllä likaantuneiden maamassojen esikäsittely on kielletty käsittelyalueella jätevesien puhdistustehokkuuden varmistamiseksi ja vesistövaikutusten ehkäisemiseksi. Esimerkiksi kloorifenoliyhdisteet ovat veteen liukenevia eikä pitoisuuksia saada vähennettyä öljynerottimilla. Muista kuin öljypitoisten jätteiden esikäsittelystä on määrätty esitettäväksi selvitys, jonka perusteella lupamääräyksiä mahdollisesti tarkistetaan, jos pystytään varmistamaan, että toiminta täyttää ongelmajätteiden esikäsittelylle asetetut vaatimukset. Öljypitoisten maamassojen käsittelymenetelmistä on hyväksytty kompostointi. (lupamääräykset 10 ja 11)

Määräämällä pilaantuneen maan välivarastointialueiden sekä ongelmajätteiden pienerien vastaanotto- ja käsittelykentän pohjarakenteiden kantavuudesta ja vesitiiveydestä voidaan varmistua mm. siitä, että alueilla muodostuvat vedet on mahdollista johtaa käsittelyyn. (lupamääräys 12)

Öljynerotuskaivojen toiminnan tarkkailulla ja kirjanpidolla varmistetaan laitteiston toimivuus. Oikeilla rakenneratkaisuilla ja tarpeellisilla huoltotoimilla saadaan ympäristölle aiheutuvat haitat minimoitua. (lupamääräys 13)

Välivarastointiajan rajaamisella pyritään pilaantuneiden maiden käsittelyn jouduttamiseen ja siten käsittelyalueen tehokkaampaan käyttöön. Välivarastossa olevien pilaantuneiden maiden peittäminen on määrätty haitta-aineiden leviämisen ehkäisemiseksi. (lupamääräys 14)

Ongelmajätteiden pienerien vastaanottoa ja varastointia koskevat määräykset on annettu sen varmistamiseksi, ettei toiminnasta aiheudu ympäristö- tai terveyshaittaa eikä palovaaraa. Ongelmajätteiden asianmukainen hyödyntäminen tai hävittäminen edellyttää käsittelyä laitoksessa, jonka ympäristöluvassa ko. jätteen vastaanotto on huomioitu. Valtioneuvoston öljyjätehuollosta antaman päätöksen (101/1997) mukaan öljyjäte on hyödynnettävä ensisijaisesti uudistamalla ja toissijaisesti energiana. Jätelain nojalla ongelmajätteen tuottaja ja kuljettaja ovat vastuussa siitä, että ongelmajätteet kuljetetaan lain mukaiseen hyödyntämis- tai käsittelypaikkaan. Siirtoasiakirjamenettelyn avulla voidaan seurata ongelmajätteen kulkua asianmukaiseen hyödyntämis- tai käsittelypaikkaan ja edesauttaa valvontaa. (lupamääräys 15)

Hyödynnettävien jätteiden vastaanotto ja lajittelu

Hyödynnettävien jätteiden vastaanotosta ja käsittelystä annetun määräyksen tarkoituksena on estää näiden toimintojen ympäristölle aiheuttamia pöly-, melu-, roskaantumis- ja muita ympäristöhaittoja. (lupamääräys 16)

Lietteen käsittely

Lupa voidaan rajoittaa vain tietynlaisen jätteen käsittelyyn. Hakija on esittänyt hakemuksessaan käsiteltävät jätteet, jotka on luokiteltu lupamääräyksessä ympäristöministeriön asetuksen 1129/2001 mukaisesti.

Kompostointikenttien rakenteet tulee tehdä siten, että alueelle kertyvät vedet saadaan käsiteltyä, eikä niitä pääse kentän rakenteiden läpi sekoittumaan pohjavesiin eikä pintavesien mukana alueen ulkopuolelle. Kentän rakenteet tulee tehdä siten, että routimisen haitat ehkäistään. Kentän pintarakenne säännöllisesti tarkastamalla ja viat välittömästi korjaamalla ehkäistään vesien pääsy rakennekerroksiin ja pohjavesiin.

Umpi- ja sakokaivolietteiden vastaanotto ja käsittely ei ole sallittua Lapiokuusikon jäteasemalla. Lietteiden vastaanoton ja käsittelyn tulee tapahtua ympäristöluvan omaavassa laitoksessa. (lupamääräys 17)

Kompostoinnille tulee varmistaa riittävän hyvät olosuhteet prosessin onnistumiseksi ja toiminnasta aiheutuvien mikrobi- ja hajuhaittojen ehkäisemiseksi. Toiminnanharjoittajan tulee varmistaa, että hajoamisprosessi tapahtuu aerobisesti eikä mätänemisessä syntyviä kaasuja pääse muodostumaan. Lisäksi on varmistettava, että prosessissa on riittävä kosteuspitoisuus, ravinteiden oikea suhde ja lämpötila eri vaiheissa + 40 - yli 55 Celsiusastetta. (lupamääräys 18)

Toiminnanharjoittajan tulee olla selvillä tuotteensa laadusta. Seuraamalla tuotteen laatua varmistetaan sen käyttömahdollisuudet tuotteena ja estetään mikrobien ja muiden haitta-aineiden leviäminen valmiin tuotteen mukana. Kompostia, joka ei täytä lainsäädännössä (esimerkiksi lannoitelaki) asetettuja laatuvaatimuksia, on pidettävä jätelain tarkoittamana jätteenä, jonka hyötykäyttöä koskevat jätelaissa ja ympäristönsuojelulaissa ja niiden nojalla annetuissa säädöksissä tai määräyksissä asetetut vaatimukset. Maa- ja metsätalousministeriön päätös eräistä lannoitevalmisteista (46/1994) antaa määräyksiä raskasmetallien enimmäispitoisuuksista sekä määrittää tuoteselosteessa annettavat tiedot, kun kyseessä on maanparannuskomposti. Lopputuotteen laadunvalvonta varmistetaan toiminnanharjoittajan esittämällä laadunseurantaohjelmalla. (lupamääräys 19)

Suotovesien käsittely

Lupapäätöksen mukaisesta kaatopaikkavesien johtamisesta ei ympäristökeskuksen käsityksen mukaan aiheudu pohjaveden tai vesistön pilaantumista.

Pidettäessä ympäristön valumavedet erillään kaatopaikan suotovesistä vähennetään puhdistettavien suotovesien määrää sekä pinta- ja pohjavesien likaantumisriskiä kaatopaikka-alueen ympäristössä. Toiminnan tehokkuuden varmistamiseksi tulee vesien keräysjärjestelmää huoltaa ja sen kuntoa tarkkailla jatkuvasti.

Valtioneuvoston päätös kaatopaikoista velvoittaa, että kerätyt kaatopaikkavedet on puhdistettava tehokkaasti kaatopaikalla tai johdettava muualle puhdistettavaksi. Kaatopaikkavesien haitallisien vaikutusten ehkäisemiseksi vesien käsittelyjärjestelmät tulee suunnitella siten, ettei vesiä tarvitse johtaa käsittelemättömänä maastoon tulva- tai häiriötilanteissa. Teknisinä ratkaisuina voidaan käyttää mm. riittävän suuria tasausaltaita ja vesien kierrätystä.

Valtioneuvoston päätös kaatopaikoista määrää, että kaatopaikkaa on hoidettava siten, että sen ulkopuolelle johdettavien kaatopaikkavesien määrä on mahdollisimman pieni ja niistä aiheutuva kuormitus mahdollisimman vähäinen. Edelleen kaatopaikkavedet on kerättävä yhteen soveltuvin teknisin ratkaisuin ja kerätyt kaatopaikkavedet puhdistettava tehokkaasti kaatopaikalla tai johdettava muualle puhdistettavaksi. Ympäristökeskuksen näkemys on, että kaatopaikkavedet tulee käsitellään vähintään tasausaltaalla, turve- tms. suodatuksella tai vastaavantehoisella muulla menetelmällä. Tarkkailutulosten pohjalta voidaan arvioida, tuleeko puhdistamista edelleen tehostaa muilla menetelmillä. Jotta kaatopaikkavesiä voitaisiin käsitellä ja johtaa hallitusti ja jotta niiden määrä pysyisi pienenä ja niiden laatua pystyttäisiin tarkkailemaan, ei kaatopaikalle saa päästää ulkopuolisia pintavesiä.
Kaatopaikkavesien määrä on minimoitava ja niiden laatu on pidettävä mahdollisimman hyvänä kaatopaikka-alueen hyvällä hoidolla. Lumen auraus alueen ulkopuolelle vähentää muodostuvaa kaatopaikkavesimäärää tutkimusten mukaan 5-25 % ja pienentää siten selvästi tulokuormitusta vesienkäsittelyjärjestelmässä. Eniten auraus vaikuttaa silloin, kun jätetäytön pintarakennetta ei ole vielä tehty lopulliseen tiiveyteen. Auraus kannattaa ajoittaa kevääseen juuri ennen sulamiskauden alkamista. (lupamääräykset 20-22)

Pysyvän jätteen kaatopaikka

Valtioneuvoston antamaan kaatopaikkapäätöksen mukaan pysyvän jätteen loppusijoituspaikan pohjarakenteiden tulee täyttää päätöksessä asetetut tiiveysvaatimukset. Käytössä olevien kaatopaikkojen osalta tiiveysvaatimukset tulevat voimaan 1.11. 2007. Kolarin kunnan nykyisen kaatopaikan jäljellä oleva täyttötilavuus huomioiden Lapin ympäristökeskus katsoo, että toiminta voi jatkua nykyisellä alueella 31.10.2007 saakka. Mikäli pysyvän jätteen kaatopaikka perustetaan käytössä olevan kaatopaikka-alueen ulkopuolelle tai suunnitellun kaatopaikka-alueen pohja ei täytä kaatopaikkapäätöksen kaatopaikan pohjalle asetettuja vaatimuksia, on ympäristölupa ympäristönsuojelulain 28 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaan haettava ko. kaatopaikalle. (lupamääräys 23)

Siirtokuormausasema

Siirtokuormausasemalle vastaanotettavien jätteiden tulee soveltua loppusijoitettavaksi tavanomaiselle kaatopaikalle. Suurin osa biohajoavasta jätteestä tulee olla eroteltuna kaatopaikalle loppusijoitettavasta jätteestä VNp 861/1997 4 §:n 2 momentin mukaan. Biohajoava jäte on tarkoituksenmukaisinta erotella ennen siirtokuormausta. Lupamääräykset on annettu jätteiden siirtokuormausaseman ympäristöhaittojen rajaamiseksi mahdollisimman vähäisiksi. Vesien kerääminen ja johtaminen öljynerotuskaivon kautta käsittelyyn vähentää oleellisesti kuljetuskalustosta mahdollisesti vuotavan voiteluöljyn johtamista ympäristöön. Haittaeläinten ravinnonsaanti tulee estää jätteiden varastoinnilla umpisäiliöissä. Kirjanpito mahdollistaa viranomaisvalvonnan. (lupamääräykset 24 ja 25)

Valvonta ja tarkkailu

Vastaavan hoitajan nimeämisellä varmistetaan, että kaatopaikan käyttöä, seurantaa ja käytöstä poistamista sekä muita toimintoja koskevia määräyksiä noudatetaan. (lupamääräys 26)

Käyttöpäiväkirjanpito on määrätty viranomaisvalvonnan toteuttamiseksi. (lupamääräys 27)

Kaatopaikan pitäjän tulee varautua vahinkotilanteisiin kuten esimerkiksi tulipaloihin kaatopaikalla. Kaatopaikkapaloissa on todettu muodostuvan yhdisteitä, jotka ovat erityisen haitallisia ympäristölle. Välittömällä ilmoittamisella palo- ja pelastusviranomaisille voidaan ympäristöön ja terveyteen kohdistuvat haitat rajata mahdollisimman vähäisiksi. Suunnitelmallisella menettelyllä voidaan ennakolta varautua onnettomuustilanteisiin. (lupamääräys 28)

Kaatopaikan vaikutuksia ympäristöön sekä itse kaatopaikkaa tulee tarkkailla Lapin ympäristökeskuksen 7.7.1995 hyväksymän tarkkailuohjelman mukaisesti. Tarkkailua koskevalla määräyksellä selvitetään kaatopaikasta aiheutuvia ympäristövaikutuksia. Tarkkailutulosten perusteella selvitetään esimerkiksi kaatopaikkavesien käsittelyjärjestelmän tehoa. Kaatopaikkakaasujen muodostumista voidaan seurata mittaamalla tai arvioitava kaasun muodostumista laskennallisesti kaatopaikalle sijoitetun biohajoavan jätemäärän perusteella. (lupamääräys 29)

Määräys tarkkailusta, joka koskee jätetäyttöä, on annettu ympäristövaikutusten selvittämiseksi sekä valvonnallisista syistä. Kaatopaikan tarkkailusuunnitelman esittäminen 31.12.2007 mennessä on tarpeen, koska kaatopaikan tarkkailua on tarpeen päivittää kaatopaikan loppusijoitustoiminnan loputtua. (lupamääräys 30)

Viranomaisvalvonta ja hakijan vastuu kaatopaikasta edellyttävät kirjanpitoa ja seurantaa sekä vuosittaista raportointia. Lupaviranomainen voi yksittäistapauksissa antaa määräyksiä ja ohjeita siitä, miten selvilläolo- ja kirjanpitovelvollisuus on täytettävä. (lupamääräys 31)

Lupamääräykset kaatopaikan sulkemisesta

Valtioneuvoston päätös kaatopaikoista (1997/861) edellyttää, että kaatopaikan pohjarakenteen tiiveysvaatimus täyttyy 1.11.2007 alkaen VNp 1997/861 liitteen 1 kohdan 3 mukaisesti. Yksityiskohtaisella sulkemissuunnitelmalla varmistetaan lupaehtojen noudattaminen. (lupamääräys 32)

Suljetun kaatopaikka-alueen on oltava aidattu ja suljettu siten, että asiaton jätteiden toimittaminen ei ole mahdollista. Kaatopaikan toiminnan lopettamisesta kertovassa opasteessa on selvitettävä jätteiden uusi sijoituspaikka sekä uuden sijoituspaikan aukioloajat. Opasteista huolimatta voi alueen ympäristöön ilmestyä jätteenkäsittelyalueelle kuulumattomia jätteitä, jotka luvan hakijan tulee poistaa. (lupamääräys 33)

Kaatopaikka-alueen ympäristön siivoaminen tulee tehdä ennen kaatopaikan toiminnan lopettamista. Roskat tulee sijoittaa jätetäyttöön ennen loppusijoitusalueen tiivistämistä. (lupamääräys 34)

Kaatopaikka-alueen luiskien riittävällä kaltevuudella voidaan estää sadevesien lammikoituminen alueelle ja näin estää suotovesien muodostumista. Jätetäytön muotoilemisella vähennetään pintakerroksiin kohdistuvaa eroosiota, joten pintarakenteen säilymisen vuoksi jätetäyttö pitää muotoilla. (lupamääräys 35)

Kaatopaikkakaasujen hallittu johtaminen ja käsittely pienentää kaasujen aiheuttamaa ympäristökuormitusta ja niiden itsesyttymisen vaaraa. Hallitsemattomasti jätepenkereen alta purkautuva kaatopaikkakaasu heikentää kasvillisuuden menestymistä ja vaikeuttaa alueen maisemointia. (lupamääräys 36)

Suotovesien määrän minimoimiseksi tiivistyskerros tulee olla vähintään sellaisesta rakennusmateriaalista, jonka vedenläpäisevyyden K-arvo on pienempi kuin 1×10^{-8} m/s. Kun tiivistyskerros tiivistetään tasoon D $\geq$ 85 %, saadaan aikaan sellainen rakenne yhdessä muiden peittokerrosten rakenneratkaisujen kanssa, ettei enempää kuin 15 % pintavesistä pääse jätekerrokseen muodostamaan suotovesiä. Parannetun Proctor-kokeen avulla voidaan testata, että rakenteelle asetettu tiiveysvaatimus saavutetaan tai, että rakenteen tiivistymistä ei enää tapahdu.

Kuivatuskerroksen rakentaminen varmistaa suotovesien poistumisen rakenteista hallitusti ennen sadevesien pääsyä jätetäyttöön sekä estää veden kerääntymisen hydraulisen eristyskerroksen päälle ja vähentää sille tulevaa kuormitusta. Rakennusmateriaalin on oltava hyvin vettä läpäisevää ja muutenkin ominaisuuksiensa puolesta sovelluttava kuivatuskerrokseen. Geotekstiilillä voidaan varmistaa kuivatuskerroksen erillään pysyminen viereisistä kerroksista ja täten kerroksen toimivuus.

Pintakerros voidaan tehdä moreenista ja kompostimullasta. Moreenikerros toimii suojana alemmille rakennekerroksille ja edistää alueen jälki- ja hyötykäyttöä. Pintakerroksen ulkoosa on eloperäisestä materiaalista, jolloin se toimii kasvualustana. Kasvukerroksen tarkoituksena on toimia kasvualustana istutetuille tai luontaisesti kasvaville peittoalueen kasveille. Kasvukerroksen on paksuudeltaan oltava sellainen, että kasvien juurtuminen on mahdollista. Lisäksi kasvukerroksella on tärkeä maisemallinen merkitys siten, että kaatopaikka sulautuu hyvin ympäristöön. (lupamääräys 37)

Määräys on annettu sen varmistamiseksi, ettei tiivistetyn ja peitetyn jätetäytön alueella aiheudu merkittäviä ympäristöhaittoja. (lupamääräys 38)

Laadunvarmistusraportin tarkoituksena on varmistaa, että työt on suoritettu riittävällä huolellisuudella ja rakentamisessa on käytetty lupaehtojen määräämiä menetelmiä ja rakennusmateriaaleja. Työnaikaisella laadunvalvonnalla varmistetaan pintarakenteiden toimivuus ja mahdollisimman hyvä lopputulos.

Rakentamisen laadunvalvontasuunnitelman laatimisella voidaan etukäteen tarkastella rakentamisen laatuun liittyviä yksityiskohtia. Valvonnalla, loppuraportoinnilla ja -tarkastuksella varmistetaan, että toiminta on ollut asianmukaista rakennustöiden kaikissa vaiheissa ja rakennustyöt on toteutettu suunnitelmien mukaisesti, ja ettei alueesta myöhemminkään aiheudu riskiä ympäristölle tai terveydelle. Lopputarkastuksen määräajalla varmistetaan, että kaatopaikan sulkeminen tapahtuu joutuisasti ja kaatopaikkatoiminta alueella loppuu. Ympäristöluvan valvonnasta vastaavilla viranomaisilla on oikeus saada valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot toiminnasta. (lupamääräys 39)

Muut lupamääräykset

Määräys on annettu meluhaittojen ehkäisemiseksi ja ympäristön viihtyisyyden turvaamiseksi. Valtioneuvosto on antanut päätöksen melutason ohjearvoista (993/1992). Siinä ohjeena on mm., että asumiseen käytettävillä alueilla ei melutaso saa ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason päiväohjearvoa 55 dB eikä yöohjearvoa 50 dB. (lupamääräys 40)

Toiminnanharjoittaja velvoitetaan huolehtimaan ja vastaamaan kaatopaikka-alueesta myös tulevaisuudessa, koska päästöt jatkuvat vielä kaatopaikan sulkemisen jälkeen. Vähimmäisaika on 30 vuotta ja se on kirjattu ympäristönsuojeluasetukseen. (lupamääräys 41)

Parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen vuoksi voi tulla mahdollisuuksia vähentää päästöjä olennaisesti ilman kohtuuttomia kustannuksia. Luvan haltijalla on yleinen selvilläolovelvollisuus mm. toimintansa haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista. (lupamääräys 42)

Asianmukaisen jätehuollon varmistamiseksi on annettu määräys vakuudesta tai muusta vastaavasta järjestelystä. Vakuuden suuruudessa on huomioitu toiminnan laajuus, luonne ja lupamääräykset. Vakuuden tai muun vastaava järjestelyn tarkistamisella voidaan vakuuden määrä suhteuttaa vastaamaan senhetkistä tilannetta. Vakuuden määrän laskemisessa on sovellettu ympäristöministeriön 9.3.2005 julkaisemaa ohjetta YM2/401/2003. (lupamääräys 43)

LUVAN VOIMASSAOLO JA LUPAMÄÄRÄYSTEN TARKISTAMINEN

Päätöksen voimassaolo

Tämä päätös on voimassa toistaiseksi. Jos kaatopaikan toimintaa on tarkoitus jatkaa 31.10.2007 jälkeen, on toiminnalle haettava uusi ympäristölupa. Jos kaatopaikan sulkemisen jälkeen aluetta edelleen käytetään muuhun kuin tässä päätöksessä tarkoitettuun pilaantuneiden maiden käsittelyyn, siirtokuormausaseman toimintaan, ongelmajätteiden välivarastointiin tai pysyvän jätteen kaatopaikan toimintaan nykyisellä kaatopaikka-alueella, on toiminnalle haettava uusi ympäristölupa.

Mikäli toiminnassa tapahtuu päästöjä tai niiden vaikutuksia lisäävä tai muu olennainen muutos, on toiminnalle haettava uusi ympäristölupa. Tämä päätös on voimassa, kunnes uudesta lupahakemuksesta tehty päätös on saanut lainvoiman.

Lupamääräysten tarkistaminen

Hakijan on vuoden 2015 loppuun mennessä toimitettava Lapin ympäristökeskukselle pilaantuneiden maiden käsittelyä, siirtokuormausasemaa ja pysyvän jätteen kaatopaikkaa sekä ongelmajätteiden välivarastointia koskeva lupamääräysten tarkistamista koskeva hakemus. Hakemukseen on liitettävä:

- lupamääräyksissä 29 ja 30 mainittujen tarkkailujen tulokset yhteenvetona,
- selvitys ja tarvittaessa suunnitelma alustavine kustannusarvioineen pilaantuneiden maiden käsittelyn edelleen tehostamiseksi parhaalla taloudellisesti käyttökelpoisella puhdistustekniikalla ja tarvittaessa suunnitelma jätteenkäsittelyalueella olevien toimintojen lopettamiseen ja jälkihoitoon liittyvistä toimenpiteistä

Korvattava päätös

Tämä päätös korvaa Lapin ympäristökeskuksen 3.4.1995 myöntämän ympäristöluvan.

Maininta lupaa ankaramman asetuksen noudattamisesta

Jos asetuksella annetaan ympäristönsuojelulain tai jätelain nojalla jo myönnetyn luvan määräystä ankarampia säännöksiä tai luvasta poikkeavia säännöksiä luvan voimassaolosta tai tarkistamisesta, on asetusta luvan estämättä noudatettava.

Ennakoimattoman vahingon korvaaminen

Mikäli tämän päätöksen tarkoittamista kaatopaikkojen käyttämisestä tai sulkemisesta aiheutuu sellainen korvattava vahinko, jota lupaa myönnettäessä ei ole ennakoitu, voi vahingonkärsijä tai yleisen edun niin vaatiessa asianomainen viranomainen saattaa asian tämän päätöksen lainvoiman estämättä vireille Pohjois-Suomen ympäristölupavirastolle tehtävällä hakemuksella.

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Ympäristönsuojelulaki (YsL 86/2000) 4, 5, 7, 8, 28, 31, 35 - 38, 41-43, 45, 46, 51, 52-56, 58, 96-98, 100 ja 105 §:t
Ympäristönsuojeluasetus (YsA 169/2000) 1, 6, 8-10, 12, 16-20 ja 23 §:t
Jätelaki (JäteL 1072/1993) 3, 4, 6, 9, 12, 15, 17,19, 20, 51, 52 ja 54 §:t
Jäteasetus (JäteA 1390/1993) 3-10 ja 22 §:t
Valtioneuvoston päätös kaatopaikoista (VNp 861/1997)
Valtioneuvoston päätös kaatopaikoista annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta (1049/1999)
Terveydensuojelulaki (TsL 762/1994) 22 §
Valtioneuvoston päätös melutason ohjearvoista (VNp 993/1992)
Valtioneuvoston päätös öljyjätehuollosta (VNp 101/1997)
Valtion maksuperustelaki (150/1992)
Ympäristöministeriön päätös alueellisen ympäristökeskuksen maksullisista suoritteista (1415/2001)
Ympäristöministeriön asetus yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta (1129/2001)

KÄSITTELYMAKSU JA SEN MÄÄRÄYTYMINEN

3 350 €

Ympäristöluvan käsittelystä peritään valtion maksuperustelain (150/92) ja ympäristöministeriön asetuksen (1415/2001) alueellisen ympäristökeskuksen maksullisista suoritteista mukainen maksu.

Tavanomaisen jätteen kaatopaikasta perittävä perusmaksu on 6 700 €. Toiminnan olennaisesta muuttamista koskevan lupahakemuksen käsittelystä peritään maksu, jonka suuruus on 50 prosenttia taulukon mukaisesta maksusta.

(koodi: HKP-tili 354021152/M13/3010/121/MT2)

LUPAPÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN

Päätös

Hakijalle

Jäljennös päätöksestä

Kolarin kunta
Kolarin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
Kolarin kunnan terveydensuojeluviranomainen
Lapin ympäristökeskus ympäristönsuojelun tulosalue
Suomen ympäristökeskus

Ilmoitus päätöksestä

Hakemuksesta tiedonannon saaneet.

Ilmoittaminen ilmoitustaululla ja lehdissä

Tieto päätöksestä julkaistaan Lapin ympäristökeskuksen ilmoitustaululla Rovaniemellä ja Kolarin kunnan ilmoitustaululla.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen tyytymätön saa hakea muutosta valittamalla Vaasan hallinto-oikeuteen. Valituskirjelmä tulee valitusosoituksen mukaisesti osoittaa Vaasan hallinto-oikeudelle, mutta toimittaa päätöksen tehneelle viranomaiselle eli Lapin ympäristökeskukselle asianosaisten kuulemista ja päätöksen tehneen viranomaisen lausuntoa varten.

Muutosta saavat hakea kirjallisella valituksella:

- luvan hakija;
- sillä, jonka oikeutta tai etua asia saattaa koskea;
- rekisteröidyllä yhdistyksellä tai säätiöllä, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät;
- toiminnan sijaintikunnalla ja muulla kunnalla, jonka alueella toiminnan ympäristövaikutukset ilmenevät;
- toiminnan sijaintikunnan ja vaikutusalueen kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella;
- muulla asiassa yleistä etua valvovalla viranomaisella.

Valitusosoitus on liitteenä.

Ympäristölupapäällikkö Juha Anttila

Insinööri Vesa-Matti Määttä

LIITTEET

Valitusosoitus (LAP YLYy 02V)
Sijaintikartta

vmm/hk

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Tähän päätökseen ja päätöksen käsittelystä perittyyn maksuun tyytymätön saa hakea siihen muutosta **Vaasan hallinto-oikeudelta** valituksella, joka on tehtävä kirjallisesti. Valituskirjelmä on osoitettava Vaasan hallinto-oikeudelle ja **toimitettava** valitusajan kuluessa **Lapin ympäristökeskukselle.**

Valitusaika

Valitusaika on **kolmekymmentä (30) päivää tämän päätöksen antopäivästä.** Valituspäivää laskettaessa ei antopäivää oteta lukuun. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu vielä seuraavan arkipäivän.

Valituksen toimittaminen

Valituskirjelmä liitteineen on toimitettava Lapin ympäristökeskuksen kirjaamoon. Valituskirjelmän voi toimittaa perille henkilökohtaisesti, postitse, lähetin välityksellä, telekopiona tai sähköpostitse. Toimitustavasta riippumatta valituskirjelmä on toimitettava siten, että se on perillä kirjaamossa viimeistään valitusajan päättymispäivänä klo 16.15.

Valituskirjelmän sisältö ja liitteet

Valituskirjelmässä on ilmoitettava:
1) päätös, johon haetaan muutosta
2) miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi; sekä
3) perusteet, joilla muutosta vaaditaan.

Valituskirjelmässä on ilmoitettava valittajan nimi ja kotikunta, sekä postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta. Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä.

Valituskirjelmään on liitettävä:
1) päätös, johon haetaan muutosta, alkuperäisenä tai jäljennöksenä;
2) asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen on liitettävä valituskirjelmään valtakirja, jollei päämies ole valtuuttanut häntä suullisesti Vaasan hallinto-oikeudessa. Asianajajan ja yleisen oikeusavustajan tulee kuitenkin esittää valtakirja ainoastaan, jos hallinto-oikeus niin määrää.

Oikeudenkäyntimaksu

Tuomioistuimen ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain (701/1993, muut. 1024/2002) nojalla muutoksenhakijalta peritään asian käsittelystä Vaasan hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksua 80 euroa. Mainitussa laissa on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Lapin ympäristökeskuksen yhteystiedot:
postiosoite: PL 8060, 96101 ROVANIEMI
käyntiosoite: Hallituskatu 5, 96100 ROVANIEMI
aukioloaika: 8.00 - 16.15
puhelin: (016) 329 4111
telekopio: (016) 310 340
sähköposti: kirjaamo.lap@ymparisto.fi